

ประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจากคำสอนพ่อสู่ลูก
Bedtime Ceramic Sculpture Tales to share with my son

โอภาส นุชนิยม

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน

ประจำปีงบประมาณ 2563

ลิขสิทธิ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

บทคัดย่อ

การสร้างความรู้และการปลูกจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม มีประโยชน์และมีความสำคัญต่อลูก เพราะเป็นการสร้างรากฐานอันดีงามให้ลูกเพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิต

ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัวที่ต้องมีการปูพื้นฐานคุณธรรมจริยธรรม อันเป็นสิ่งสำคัญต่อการใช้ชีวิตลูก การฟัง การอ่าน การเขียน ตลอดจนการกำหนดกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญเพราะการสร้างกิจกรรมจะก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีงามต่อครอบครัว ทั้งนี้เป็นการสร้างเกราะป้องกันที่ดีให้กับสังคม จึงได้นำเสนอเรื่องราวผ่านผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจากคำสอนพ่อสู่ลูก โดยการนำเรื่องเล่าให้ลูกฟังก่อนนอนจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ คนไม้คนละมือ และ คนเราไม่เหมือนกัน มาถ่ายทอดเป็นงาน 3 มิติ เริ่มจากการให้ลูกฟังเรื่องราวที่พูดคุย ลงมือร่างแบบ 2 มิติ แล้วปั้นดินเป็นชิ้นงาน จากนั้นนำไปผ่านขั้นตอนการเผาติดที่อุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียสและเผาเคลือบที่อุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียส นำมาประกอบเป็นชิ้นงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา

ผลจากการทำงานชุดนี้ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกันกับลูก ได้ชิ้นงานที่มีคุณค่าทางด้านจิตใจการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของลูก ก่อให้เกิดความรัก,ความอบอุ่นและความผูกพันและที่สำคัญคือ การปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม ให้ลูกเพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิตในอนาคต

คำสำคัญ : คำสอนพ่อสู่ลูก

กิตติกรรมประกาศ

งานสร้างสรรค์ภายใต้ชื่อ โครงการประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจากคำสอนพ่อสู่ลูก สำเร็จ
บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยกำหนดลงได้ เพราะได้รับการช่วยเหลือจากองค์กรและบุคลากรหลายภาคส่วนที่
เล็งเห็นคุณค่าความสำคัญของการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้สนับสนุนดังนี้

- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยในครั้งนี้
- คณะกรรมการทุกท่านที่ร่วมพิจารณาสนับสนุนทุนวิจัยในครั้งนี้
- อาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์เด่น หวานจริง
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงหทัย พงศ์ประสิทธิ์
- คณาจารย์ทุกท่านในคณะศิลปวิจิตร
- คุณรัตนา เกื้อกุล ที่ช่วยเหลือทุกๆเรื่อง
- เด็กชายชินธร นุชนิยมผู้เป็นจุดเริ่มต้นและแรงบันดาลใจของการทำวิจัยครั้งนี้
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- เจ้าหน้าที่คณะศิลปวิจิตรทุกท่านที่ช่วยดำเนินการโครงการวิจัยครั้งนี้
- เจ้าหน้าที่หอศิลป์วังหน้าทุกท่านที่ช่วยเหลือเรื่องติดตั้งผลงานนิทรรศการเผยแพร่
- วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ที่นำผลงานบทความลงเผยแพร่ทางออนไลน์
- นักศึกษาจากสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผาที่ช่วยเหลืองานในการทำวิจัยครั้งนี้
- สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา ที่เอื้อเฟื้อเรื่องวัสดุอุปกรณ์และสถานที่

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ฉ

บทที่

1. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์	1
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
คำถามในการสร้างสรรค์.....	2
นิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	2
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	2
ขอบเขตในการสร้างสรรค์.....	2
วรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ระเบียบวิธีการสร้างสรรค์.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลทางวิชาการและงานวิจัย.....	8
- จิตวิทยา อธิพลต่อการเรียนรู้.....	8
- พัฒนาทักษะการฟังให้มีประสิทธิภาพ.....	9
- การส่งเสริมคุณธรรม พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา สร้างคนดีสู่สังคม	10
- การส่งเสริมคุณธรรม.....	11
ข้อมูลผลงานและรูปภาพ.....	14
- ข้อมูลสัตว์ทะเลของจริงที่พิพิธภัณฑ์สัตว์ทะเล จังหวัดระยอง	16
- ข้อมูลผลงานปั้นเลียนแบบของจริง.....	17
- ข้อมูลผลงานเครื่องเคลือบดินเผาของผู้วิจัย.....	20

3. **วิธีดำเนินการวิจัย**

- ผลงานการออกแบบสัตว์จากคำสอนพ่อสู่ลูก.....	22
- ผลงานชุดที่ 1 คนละไม้คนละมือ.....	24
- ผลงานชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน.....	34
- ลงมือปฏิบัติการปั้น.....	43
- ลงมือปฏิบัติการระบายสี.....	44
- ลงมือปฏิบัติงานปั้นโดยผู้วิจัย.....	45
- โครงสร้างชิ้นงาน.....	46
- โครงสร้างหลัก.....	47
- ชิ้นงานก่อนและหลังเผา.....	48

4. **ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**

ผลงานชุดที่ 1 คนละไม้คนละมือ.....	49
วิเคราะห์โครงสร้างรูปทรงผลงานชุดที่ 1 คนละไม้คนละมือ.....	50
การวิเคราะห์ทางทัศนธาตุ.....	51
ผลงานสำเร็จชุดที่ 1 คนละไม้คนละมือ.....	52
ผลงานชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน.....	53
วิเคราะห์โครงสร้างรูปทรงผลงานชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน.....	54
การวิเคราะห์ทางทัศนธาตุ.....	55
ผลงานสำเร็จชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน.....	56

5. **สรุปและข้อเสนอแนะ**

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้.....	57
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	58

บรรณานุกรม.....	59
-----------------	----

ภาคผนวก.....	60
--------------	----

ภาคผนวก ก	61
-----------------	----

ภาคผนวก ข	65
-----------------	----

ประวัติผู้วิจัย.....	74
----------------------	----

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. คลังสมองกับการรับรู้.....	8
2. การฟัง.....	9
3. การถ่ายทอดผลงานจากสิ่งที่เห็นสู่จินตนาการ.....	12
4. จินตนาการสู่การสร้างสรรค์.....	14
5. ชื่อผลงาน Tales to share with my son	15
6. สัตว์น้ำทะเลที่พิพิธภัณฑ์สัตว์ทะเล จังหวัดระยอง.....	16
7. สัตว์น้ำทะเล เต่า ปลาหมึก ปลากระเบน ปลาเก๋า.....	17
8. สัตว์น้ำทะเล ปลานิล ปลาลิ้นหมา.....	18
9. สัตว์น้ำทะเล ปลาวาฬ.....	19
10. ผลงานเครื่องเคลือบดินเผาของผู้วิจัย.....	20
11. ผลงานสเก็ตของชิโน.....	21
12. ผลงานสเก็ตของชิโน.....	22
13. ผลงานสเก็ตของชิโน.....	23
14. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 1.....	24
15. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 2.1.....	25
16. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 2.2.....	26
17. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 3.1.....	27
18. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 3.2.....	28
19. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 4.....	29
20. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 5.....	30
21. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 6.....	31
22. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 7.1.....	32
23. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 7.2.....	33
24. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 1.1.....	34
25. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 1.2.....	35
26. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 2.....	36
27. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 3.....	37
28. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 4.....	38
29. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 5.....	39

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
30. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 6.....	40
31. ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 7.....	41
32. ร่วมมือร่วมใจการสร้างสรรค์ผลงาน.....	42
33. ร่วมมือร่วมใจการสร้างสรรค์ผลงาน.....	43
34. ระบายสีผลงาน.....	44
35. งานปั้น.....	45
36. โครงสร้างชิ้นงาน.....	46
37. การเชื่อมโครงสร้างเหล็ก.....	47
38. ชิ้นงานก่อนเผาและหลังเผา.....	48
39. รายละเอียดของชิ้นงาน.....	49
40. การวิเคราะห์โครงสร้างรูปทรงผลงานชุดที่ 1 คนละไม้คนละมือ.....	50
41. ผลงานสำเร็จชิ้นที่ 1 คนละไม้คนละมือ.....	52
42. รายละเอียดของชิ้นงานชิ้นที่ 2.....	53
43. การวิเคราะห์โครงสร้างรูปทรงผลงานชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน.....	54
44. ผลงานสำเร็จชิ้นที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน.....	56

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

สถาบันครอบครัวถือว่าเป็นสถาบันการศึกษาแรกลูกในการเรียนรู้ การอบรมสั่งสอน การเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม การปลูกจิตสำนึกเพื่อให้ลูกได้นำพาไปสู่การดำเนินชีวิตในอนาคตลูก กระบวนการในการเสริมสร้างความรู้มีหลากหลายวิธี ได้แก่ การฟัง การอ่าน การเขียน ตลอดจนการลงมือปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเครื่องมือในการนำชี้นำให้ลูกได้คิด วิเคราะห์และเสริมสร้างจินตนาการ เทคนิคและวิธีการใช้จะขึ้นอยู่กับทักษะของครอบครัวนั้นๆ บางครอบครัวอาจใช้วิธีการพูดคุยเล่าเรื่องราวที่สนุกสนานและชวนตื่นเต้น บางครอบครัวอาจใช้วิธีการเล่าจากหนังสือนิทาน บางครอบครัวอาจใช้วิธีการเขียนเพื่อให้ลูกได้เข้าใจ บางครอบครัวใช้วิธีการลงมือปฏิบัติจริงเป็นการทำตัวอย่างพฤติกรรมที่ดีให้ลูกเห็นจนเกิดความคุ้นชิน

การเล่าเรื่องราวหรือการพูดคุยมีประโยชน์มากและมีความสำคัญต่อลูกเพราะลูกจะเป็นวัยที่มีจินตนาการสูง เด็กๆทุกคนมักจะชื่นชอบการฟัง การใช้ภาพหรือการเล่าโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆมาประกอบหุ่นหรือการใช้คนแสดงบทบาทลีลาเป็นไปตามเนื้อเรื่องของการเล่าเรื่องราวนั้นๆ การเล่าหรือการพูดคุยจะทำให้เด็กมีใจจดจ่อกับการฟังเรื่องราวที่สนุกสนานและตื่นเต้นรวมไปถึงการเสริมสร้างจินตนาการไปพร้อมกับการฟัง การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์เป็นอีกวิธีหนึ่งที่เป็นตัวเชื่อมโยงกันระหว่างเนื้อหาที่ใช้เล่ากับตัวละครนั้นๆ ซึ่งทำให้เด็กๆสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นขณะเดียวกันก็จะเป็นกระตุ้นให้อยากติดตามเนื้อหาเรื่องราวจนจบ วัสดุอุปกรณ์ที่จะนำมาประกอบในการเล่าเรื่องราวมียุคสมัยขึ้นอยู่กับการเลือกนำมาใช้ เช่น ไม้ กิ่งไม้ ผ้า กระดาษ เชือก เป็นต้น อุปกรณ์เหล่านี้ยังเสริมสร้างจินตนาการช่วยกระตุ้นให้ลูกได้มีส่วนร่วมในการดำเนินเรื่องเล่า เกิดความสัมพันธ์และความผูกพันที่ดีต่อครอบครัวตลอดจนเป็นการสร้างเกราะป้องกันอันตรายให้สังคม

ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัวเป็นอันดับแรก การปูพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม เป็นสิ่งสำคัญต่อการดำเนินชีวิตลูก เพราะการส่งเสริมคุณธรรมจะช่วยให้ลูกมีความสุขและมองโลกในแง่ดี

ผู้วิจัยมีแนวคิดที่ต้องการนำเสนอเรื่องราวจากคำสอนพ่อสู่ลูกในรูปแบบผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา โดยใช้วิธีการนำเรื่องราวจากการเล่าให้ลูกฟังก่อนนอนซึ่งเป็นเรื่องราวที่มาจากความประทับใจโดยการเลือกตัวละครพวกสัตว์ชนิดต่างๆมาสร้างเป็นเรื่องราวพร้อมบรรยายถึงบรรยากาศรอบๆให้ชวนติดตาม น่าสนใจ เนื้อหาเรื่องราวจะสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม เพราะผู้วิจัยต้องการปลูกฝังให้กับลูก ขณะที่ลูกฟังลูกจะสร้างภาพคลั่งความคิดในสมองซึ่งจะเชื่อมโยงเข้าสู่จินตนาการหลังจากนั้นจะให้ลูกมาร่วมกันถ่ายทอด

ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา โดยนำเรื่องราวบรรยากาศของเรื่องเล่าจากคำสอนพ่อสู่ลูก ก่อให้เกิดเรื่องราวความรักความผูกพันระหว่างพ่อกับลูก

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อต้องการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจากคำสอนพ่อสู่ลูก
2. เพื่อต้องการสร้างความรักความผูกพันระหว่างพ่อลูก โดยใช้วิธีการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจากคำสอนพ่อสู่ลูก

คำถามในการสร้างสรรค์

จากคำสอนพ่อสู่ลูกสามารถนำมาถ่ายทอดเป็นผลงาน 3 มิติได้หรือไม่

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการสร้างสรรค์

คำสอนพ่อสู่ลูก คือ เรื่องราวที่พ่อ(ผู้วิจัย)ได้นำมาเล่าเพื่อสอนลูกให้ฟังก่อนนอน มีแง่คิด คุณธรรม จริยธรรมที่ปลูกฝังในเนื้อหาเรื่องราวคำสอนของพ่อ

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาเรื่องราวที่ใช้ในการสอนลูกก่อนนอน โดยใช้วิธีสร้างตัวละครในเนื้อเรื่องที่มีความประทับใจ มาดำเนินเรื่องสอดแทรกแง่คิดคุณธรรม จริยธรรม สอนเรื่องการทำความดี จากนั้นจะนำคำสอนมาแทนค่าเป็นงานสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา โดยใช้วิธีการทำงานร่วมกันกับลูกให้ลูกได้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ ก่อให้เกิดความรักความผูกพันกันระหว่างพ่อลูก

ขอบเขตในการสร้างสรรค์

สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจากแนวคิดที่มาจากคำสอนจากพ่อสู่ลูก เป็นเรื่องราวที่อบอุ่นไปด้วยจินตนาการ การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม การทำความดี

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการทำงานจำนวน 2 ชุด

ชุดที่ 1 คนไม้คนละมือ

ส่วนเนื้อหา เรื่องราวที่มีความรักความอบอุ่นจากตัวละคร คือ ปลาฉลามเป็นสัตว์น้ำขนาดใหญ่ในท้องทะเลและเป็นสัตว์ที่โหดร้าย ปลาฉลามจะคอยปกป้องและคอยช่วยเหลือเพื่อนๆ เนื้อเรื่อง คือ เช้าวันหนึ่งขณะที่ฉลามในมหาสมุทรเจียบสงบ ผูกปลา ปู กุ้ง หอย ต่างก็ดำเนินชีวิตตามปกติ ผูกปลาน้อยใหญ่ต่างก็เวียนว่ายกันไปมาทักทายพูดคุยตามภาษาปลา ปูตัวน้อยกำลังจวนอยู่กับการตกแต่งตัวเองด้วยวิธีการหนีบดอกไม้ทะเลมาประดับตัวเองด้วยเหตุผลคือการรักสวยรักงามหรืออีกนัยหนึ่งเป็นการพรางตัวให้รอดพ้นจากอันตราย กุ้งตัว

สวช่วยกันทำความสะอาดให้กับปลาฉลามที่มาใช้บริการขัดสีฉวีวรรณคล้ายๆกับคาร์แคร์ยนต์ที่พ่อเอารถไปล้างเลย เจ้าปลาฉลามอ้าปากกว่าปล่อยให้กุ้งเทศบาลเข้าไปทำความสะอาดตามซอกหินและลำตัวทำให้มันนอนหลับอย่างมีความสุข ส่วนเจ้าหอยหลากหลายชนิดเดินตามแนวปะการัง เหมือนเดินขบวนไปทำงาน ในขณะที่ทุกชีวิตกำลังดำเนินไปอย่างเรียบง่าย จู่ๆก็มีเต่าชราตัวใหญ่ว่ายน้ำด้วยอาการหมดแรงและใกล้ตาย ผุดสั้วในท้องทะเลต่างก็ตกใจที่ได้เห็นภาพแบบนี้ต่างก็รีบมาสืบสวนพร้อมไต่ถามเต่าชราถึงอาการที่เกิดขึ้น เต่าชราสารยายถึงสาเหตุที่เกิดขึ้นสรุปคร่าวๆคือตัวมันไปกินถุงพลาสติกซึ่งมันเข้าใจผิดคิดว่ามันคือแมงกะพรุนอาหารอันโอชะที่มันชอบแต่มันก็ต้องพบกับความผิดหวังจนกลายเป็นความน่ากลัวเพราะถุงใส่ของเจ้ากรรมไบนั่นมันติดที่คอและแขนของมัน จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการว่ายน้ำจนมันเริ่มหมดแรงว่ายน้ำไม่ไหวและใกล้ตาย เมื่อเพื่อนทราบถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นจึงลงความเห็นมาให้รีบช่วยเต่าชราทันที แต่ใครล่ะที่จะเอาถุงใบนี้ออกจากปากเต่าชราได้ เสียงเจ้ากุ้งเทศบาลตะโกนว่าพี่ปลาวาฬไง ไซ้ๆ เสียงสนับสนุนตามมาอีกหลายเสียง ปลาอินทรีรับอาสาไปตามพี่ปลาวาฬให้มาช่วยเต่าเต่าตัวนี้ ไม่นานพี่ใหญ่ใจดีแห่งผืนน้ำก็ปรากฏขึ้นตรงวงสนทนาของเหล่าเพื่อนๆ พร้อมเอ่ยปากบอกพี่เต่าครับเป็นไงบ้างพอจะขยับตัวไหวไหมครับ เต่าเต่าแห่งนั้นมองหน้าพี่ใหญ่พร้อมบอกว่ายังพอไหวครับ พี่ปลาวาฬจึงบอกพวกเรามาช่วยกันคนละไม้คนละมือดึงถุงพลาสติกใบนั้นทันที หนึ่ง สอง สาม ไม่นานถุงเจ้ากรรมไบนั่นก็หลุดออกจากการพันนาการเต่าเต่า เต่าชรายิ้มอย่างมีความสุขและขอบคุณเพื่อนๆทุกตัวที่ช่วยชีวิตเขา พี่ปลาวาฬบอกพี่เต่าปลอดภัยก็ดีแล้ว พร้อมทั้งกำชับเพื่อนๆว่าทีหลังพวกเราต้องระวังให้ดี เพราะตอนนี้ขยะที่มนุษย์ทิ้งลงใต้น้ำนั้นวันจะยิ่งมากขึ้น

ลูกคิดว่าเหตุการณ์นี้มันเกิดขึ้นเพราะอะไรแล้วเราควรจะทำอย่างไรดี เราควรจะทำขยะที่ไหนดี ผู้วิจัยจะสอดแทรกความรักความผูกพันและความอบอุ่นของพี่ปลาวาฬและผองเพื่อนรวมถึงปลูกจิตสำนึก

ผู้วิจัยจะเสกเกิดภาพโดยให้ลูกมาช่วยกันทำ เพื่อเป็นแนวทางก่อนนำสู่กระบวนการสร้างสรรค์ จากนั้นผู้วิจัยจะใช้พี่ปลาวาฬเป็นประธานหลักของชิ้นงานและรายล้อมไปด้วยเหล่าเพื่อนพ้องตัวละครทั้งหมดที่จะเป็นองค์ประกอบร่วม ในชิ้นงานจะมีการใช้โครงเหล็ก เพื่อสื่อถึงการเชื่อมกันระหว่างเนื้อหาเรื่องราวขณะเดียวกันผู้วิจัยกับลูกจะร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา โดยนำเนื้อหาที่ฟังจากคำสอนของพ่อมาใช้ประกอบในผลงาน และร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานก่อให้เกิดความผูกพันระหว่างพ่อลูก

ส่วนเทคนิคการทำงาน ผู้วิจัยใช้เนื้อดินสโตนแวร์(ดินที่มีคุณสมบัติเหมาะกับการใช้ในการทำงานเครื่องเคลือบดินเผา)ในการขึ้นรูปงาน ใช้วิธีการเผาสูตรเคลือบเฟลสปาร์ที่อุณหภูมิ 1,200 องศาเซลเซียส เปรากุที่อุณหภูมิ 1,040 องศาเซลเซียส เปรามควันที่อุณหภูมิ 1,000 องศาเซลเซียส นำชิ้นส่วนงานทั้งหมดมาประกอบเป็นชิ้นงาน ขนาดผลงานไม่เกิน 1 x 1 ตารางเมตร โดยใช้เหล็กเป็นตัวยึดระหว่างชิ้นงาน

ชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน

ส่วนเนื้อหา เรื่องราวที่ผู้วิจัยจะนำมาใช้สอนลูกในชุดนี้ เกิดขึ้นจากลูกชอบเปรียบตัวเองกับคนอื่นว่าทำไมเพื่อนคนนั้นว่ายน้ำเก่ง ทำไมเพื่อนคนนี้เรียนเก่ง ทำไมเราไม่มีเก่งเหมือนเพื่อนเลย ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยคิดและหาทางออกความคิดของลูกให้ได้ จึงใช้วิธีสอนลูกโดยใช้ เรื่องราวผ่านตัวละครสัตว์ เนื้อเรื่องมีอยู่ว่า ในเช้าวันหนึ่งมีเจ้าปลาน้อย 2 ตัว(ปลาการ์ตูน)ตัวหนึ่งชื่อเจ้าอ้วนอีกตัวชื่อเจ้าผอม ทั้งคู่ว่ายน้ำท่องเที่ยวไปทะเลด้วยกัน ขณะที่กำลังว่ายน้ำชมความงดงามของใต้ท้องทะเลอยู่นั้น ทั้ง 2 ได้คุยกันว่าใครเก่งกว่ากัน ทั้งคู่ต่างก็หยิบยกตัวเองว่ามีความสามารถอะไรบ้าง คุยกันไปมาจนน้ำบริเวณนั้นแตกเป็นฟองปุยๆ ขณะที่กำลังคุยกันแต่หาคำตัดสินไม่ได้ว่าใครเก่งกว่า ได้มีเต่าทะเลตัวหนึ่งว่ายน้ำผ่านมาอย่างช้าๆ ซึ่งคงเดาได้ไม่ยากว่าอายุคงมากแล้วเพราะสังเกตจากขนาดที่ใหญ่โตโอฬารและการว่ายน้ำอย่างเชื่องช้าของมัน พี่เต่ารีบช่วยตัดสินให้พวกผมหน่อยได้ไหมครับว่าใครเก่งกว่ากัน เจ้าเต่าตัวนั้นว่ายน้ำมาอย่างช้าๆ เจ้าปลาน้อยทั้ง 2 และเอยปากพูดขึ้นว่าไหนลองเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้ฟังหน่อยว่าเกิดอะไรขึ้น เจ้าปลาน้อยทั้ง 2 ก็บรรยายเรื่องราวทั้งหมดให้เต่าฟัง เมื่อเจ้าเต่ารู้เรื่องราวทั้งหมดก็เลยเล่าเรื่องราวที่ตัวเองได้พบเจอให้กับเจ้าปลาน้อยทั้ง 2 ฟังว่า ในเช้าวันหนึ่งอากาศที่แจ่มใสมีเจ้ากบตัวหนึ่งมันนั่งบนใกล้บริเวณหนองน้ำว่าทำไมตัวมันจึงบินไม่ได้ ทันใดนั้นเทวดาที่อยู่บนต้นไม้ก็เสกให้มันมีปีก เจ้ากบไม่รอช้าจึงบินขึ้นบนท้องฟ้าอย่างรวดเร็วแต่มันรู้สึกว่ามันเหนื่อยมากอีกอย่างผิวหนังมันเริ่มแห้ง มันจึงบ่นว่าไม่อยากมีปีกแล้ว แต่อยากมีหูใหญ่เหมือนช้างจะได้ยินเสียงได้ไกลๆ เทวดาก็เสกให้มันมีหูที่ใหญ่ แต่มันก็ไม่ชอบอีกเพราะความใหญ่ของใบหูเป็นอุปสรรคต่อการใช้ชีวิตของมัน มันจึงบ่นว่าอยากมีขาที่ยาวจะได้มองเห็นได้ไกล เทวดาก็เสกให้มันมีขาที่ยาว แต่ด้วยขาที่ยาวทำให้มันเดินเดินไม่สะดวก เก๋ๆ จมมันล้มหลายรอบ ทำให้แมลงน้อยใหญ่ที่ดูการใช้ชีวิตของเจ้ากบต่างก็พากันหัวเราะจากสิ่งที่เจ้ากบได้ทำในวันนั้นๆ มันจึงตะโกนบอกเทวดาว่า ท่านเทวดาฉันอยากกลับไปเป็นกบปกติเหมือนเดิม เทวดาจึงพูดขึ้นมาว่าพวกเราทุกตัวต่างก็มีดีที่แตกต่างกัน ไม่สามารถเอามาว่าใครเก่งกว่ากันได้ เราจงภูมิใจในสิ่งที่เราเป็นอยู่ เจ้าเต่าเล่าจบและถามเจ้าปลาน้อยทั้ง 2 ว่าเจ้าทั้ง 2 สรุปรึใครเก่งกว่ากัน ปลาน้อยทั้ง 2 ต่างก็จับมือกันแล้วพูดขึ้นเสียงดังว่าเราทั้งคู่เก่งเหมือนกัน

ลูกคิดว่าเหตุการณ์นั้นมันเกิดขึ้นเพราะอะไรแล้วเราควรทำยังไง จากเนื้อหาเรื่องนี้ผู้วิจัยได้สอดแทรกเรื่องการไม่ชิงดีชิงเด่น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อการใช้ชีวิตต่อไป

ขอบเขตผลงานชุดนี้ ผู้วิจัยจะสเก็ทภาพโดยให้ลูกมาช่วยกันทำ เพื่อเป็นแนวทางก่อนนำสู่กระบวนการสร้างสรรค์ แต่จะเพิ่มรายละเอียดที่ใช้เป็นองค์ประกอบอื่นๆร่วมในชิ้นงานด้วย เช่น ต้นไม้ ดอกไม้ทะเล บ้านกิ่งไม้ใบไม้ บรรยากาศใต้ท้องทะเล เป็นต้น ทั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้โครงหลักที่จะเชื่อมกันระหว่างเนื้อหาเรื่องราวและบรรยากาศ ขณะเดียวกันผู้วิจัยกับลูกจะร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา โดยนำเนื้อหาที่ฟังจากคำสอนของพ่อมาใช้ประกอบในผลงาน

ส่วนเทคนิคการทำงาน ผู้วิจัยใช้เนื้อดินสโตนแวร์(ดินที่มีคุณสมบัติเหมาะกับการใช้ในการทำงานเครื่องเคลือบดินเผา)ในการขึ้นรูปงาน ใช้วิธีการเผาสูตรเคลือบเพลสพาร์ที่อุณหภูมิ 1,200 องศาเซลเซียส ,เผาภาชนะที่อุณหภูมิ 1,040 องศาเซลเซียส, เผาหม้อดินที่อุณหภูมิ 1,000 องศาเซลเซียส เทคนิคที่จะใช้เสริมคือ สลิปเคลือบ

, เอนโกบ, สกรรภาพิโต้, มาจอร์ริกา นำชิ้นส่วนงานทั้งหมดมาประกอบเป็นชิ้นงาน ขนาดผลงานไม่เกิน 1 x 1 ตารางเมตร โดยใช้เหล็กเป็นตัวเชื่อมระหว่างชิ้นงาน

วรรณกรรม งานวิจัย / งานสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้อง (Literature Review)

ลักษณะการเปลี่ยนแปลงในการ์ตูนนิทาน เมื่อมีการถ่ายทอดนิทานไปเป็นรูปแบบหนังสือการ์ตูน นิทานจะสะท้อนให้เห็นลักษณะความเปลี่ยนแปลง ซึ่งพบว่ามี 6 ประการ ดังนี้

1. การเปลี่ยนรายละเอียดของเรื่อง(Changing Detail) คือ การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วนให้แตกต่างไปจากนิทานสำนวนเดิม การเปลี่ยนชื่อตัวละคร การเปลี่ยนชื่อสถานที่ และการเปลี่ยนรายละเอียดในอนุภาคเดียวกัน
 - 1.1 การเปลี่ยนชื่อตัวละคร ตัวละครบางตัวยังมีการเปลี่ยนชื่อให้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงลักษณะนี้แสดงให้เห็นว่าการ์ตูนนิทานไทยได้รับอิทธิพลบางอย่างจากตะวันตก ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับการเปลี่ยนแปลงด้านอื่นๆ ในสังคมไทย ที่รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวันเป็นจำนวนมาก
 - 1.2 การเปลี่ยนชื่อสถานที่ สถานที่บางแห่งในนิทานถูกเปลี่ยนชื่อเรียกใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง หรือบริบทของวัฒนธรรม หรือสังคมของผู้เสพนิทานนั้น
 - 1.3 การเปลี่ยนรายละเอียดในอนุภาคเดียวกันพบว่าการเปลี่ยนรายละเอียดของเรื่องนั้นเกิดขึ้นเพราะความสนใจของผู้เขียนที่ต้องการให้เนื้อเรื่องสอดคล้องกับการตีความการนำเสนอใหม่ รวมทั้งเป็นการสร้างเหตุผลรองรับพฤติกรรมต่างๆ ของตัวละครและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไปแต่งขยายอีก และอาจเกิดขึ้นในกรณีที่ปัจจัยทางวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง
2. การเพิ่มความ (Adding) คือ การเพิ่มเนื้อความจากสำนวนเดิมให้ยืดยาวมากขึ้น การเพิ่มความนี้มักจะเป็นผลมาจากการปรับเปลี่ยนรายละเอียดของเรื่อง ดังนั้นจึงต้องมีการเพิ่มความบางอย่างมาเพื่อให้สอดคล้องกับรายละเอียดของเรื่องที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนี้
 - 2.1 การเพิ่มบทบาทตัวละคร นิทานแต่ละเรื่อง จะมีตัวละครเอก ที่ทำให้นิทานเรื่องนั้นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเมื่อมีการนำเสนอในนิทานใหม่มีการเพิ่มบทบาทตัวละครบางตัวให้มีมากขึ้น
 - 2.2 การเพิ่มตัวละคร การเปลี่ยนแปลงลักษณะนี้เกิดขึ้นเพราะตัวละครมีความสัมพันธ์กับการเพิ่มเรื่องย่อยๆ เพื่อเสริมเนื้อหาการผจญภัยของตัวละคร ทำให้ผู้เขียนการ์ตูนจำเป็นต้องมีการเพิ่มตัวละครให้เข้ากับเนื้อเรื่องที่มีการนำเสนอใหม่ด้วย เมื่อมีตัวละครมากขึ้นรายละเอียดของเรื่องที่จะต้องปรับเปลี่ยน และเพิ่มเกี่ยวกับตัวละครที่สร้างขึ้นใหม่ก็ย่อมตามมา

2.3 การเพิ่มอนุภาคความวิเศษสิ่งของวิเศษเพื่อเสริมให้เนื้อเรื่องมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเวทมนตร์ต่างๆ ส่วนของอนุภาคสิ่งของวิเศษนั้นปรากฏในรูปแบบที่เรียกว่า “ไอเท็ม”

2.4 การเพิ่มเรื่องย่อยๆ นิทานที่ได้รับการนำเสนอใหม่มักจะเพิ่มเรื่องย่อยๆ โดยมีวิธีการหลากหลาย ได้แก่ การเพิ่มประวัติตัวละครและการเพิ่มเรื่องย่อยเข้ามาในโครงเรื่องหลักโดยทั่วไปนิทานมีแนวโน้มที่จะขยายความเรื่องให้ยาวออกไปจากเดิม

3. การลดความ (Omission) คือ การลดรายละเอียดบางส่วนจากตัวบทเดิม (context) ได้แก่

3.1 การลดตัวละคร พบว่าตัวละครที่ไม่มีความสำคัญต่อรายละเอียดของเรื่องที่มีการตีความนำเสนอใหม่จะถูกตัดออกไปเพราะไม่มีความสำคัญต่อเนื้อเรื่องที่นำเสนอใหม่

3.2 การลดบทบาทตัวละครพบว่าตัวละครบางตัวถูกลดบทบาทลง

3.3 การลดอนุภาค คือ การตัดอนุภาคบางส่วนออกไปแต่นิทานแต่ละเรื่องก็ยังคงรักษาโครงเรื่องใหญ่ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของนิทานเอาไว้สอดคล้องกับทัศนะของ นิทานแต่ละเรื่องมักจะสามารถรักษาเอกลักษณ์ของตนเองไว้ได้ แม้จะตัดตอนต่างๆ ออกไปมาก แต่ก็ยังคงรักษาตอนที่สำคัญๆ ที่เป็นลักษณะเฉพาะของนิทาน

4. การสับสนความ (Confusion) เมื่อนิทานถูกนำเสนอรูปแบบใหม่พบว่าบางครั้งผู้สร้างสรรค์ใหม่ได้ตีความตัวบทใหม่และนำเสนอเรื่องในอีกแนวเรื่องหนึ่ง ดังนั้นจึงเกิดการสับสนดึงเอาเรื่องตอนหนึ่งไปเชื่อมกับอีกตอนหนึ่ง ทั้งๆที่เรื่องราวสองตอนไม่เกี่ยวเนื่องกันหรือมีฉะนั้นก็เอาบทบาทตัวละครมาปนกันด้วยเหตุที่ว่าต้องการให้เรื่องเป็นไปตามที่ตนได้วางเอาไว้ จึงเกิดกรณีสับสน การสับสนความที่เกิดขึ้นในการ์ตูนนิทานนั้นเกิดจากความตั้งใจของผู้เขียนที่ต้องการเปลี่ยนรายละเอียดของเรื่องที่เกิดขึ้น ดังนั้นเนื้อความในนิทานจึงเปลี่ยนไปจากสำนวนนิทาน ทั้งนี้เพราะผู้เขียนต้องการให้เนื้อเรื่องน่าสนใจมากขึ้น

5. การสลับความ (Alternation) การสลับความ เป็นอีกกรณีหนึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อมีการนำเสนอนิทานขึ้นมาใหม่ โดยผู้เล่านิทานอาจนำอนุภาคซึ่งมีอยู่ในเรื่องราวตอนหนึ่งไปไว้กับอีกตอนหนึ่งหรืออาจจะเล่าสลับตอน ในกรณีการ์ตูนนิทาน

6. การยืมความ (Borrowing) คือการยืมอนุภาค ตัวละครหรือเหตุการณ์สำคัญจากนิทานเรื่องหนึ่ง มาเล่าในนิทานที่มีการนำเสนอใหม่ด้วยทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่เปลี่ยนแปลงใหม่

ซึ่งแสดงให้เห็นว่านิทานแต่ละเรื่องสามารถถ่ายทอด หยืมอนุภาคกันได้ทำให้นิทานที่นำเสนอใหม่

มีความแปลก และหลากหลายมากขึ้น

ข้อมูลอ้างอิง <https://www.tci-thaijo.org/index.php/ejChophayom/article/view/8441> (สืบค้นเมื่อวันที่ 29 ส.ค. 62)

ระเบียบวิธีวิจัย / การสร้างสรรค์

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากการวิจัยของผู้วิจัยท่านอื่นที่เคยทำ
2. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
3. สเก็ตรูปแบบ 2 มิติ สร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบ 3 มิติ พร้อมพัฒนาผลงานจำนวน 2 ชิ้น
4. ขยายขนาดชิ้นงานนำไปเผา ตามอุณหภูมิที่กำหนด จากนั้นนำไปประกอบโครงสร้างให้เกิดผลงานสร้างสรรค์จากคำสอนพ่อถึงลูกในงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา
5. สรุปผลการวิจัยเป็นเอกสารการวิจัยพร้อมตัวอย่างชิ้นงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1 ได้ผลงานสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจากคำสอนพ่อสู่ลูก
- 2 ได้สร้างความรักความผูกพันระหว่างพ่อลูก โดยใช้วิธีการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจากคำสอนพ่อสู่ลูก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นข้อมูลทั้งจากหนังสือและอินเทอร์เน็ตแล้วรวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องมารวมไว้ในเอกสารบทนี้ โดยได้ทำการแบ่งย่อยเป็นข้อๆ ผู้วิจัยได้จัดหมวดหมู่ดังนี้

1. ข้อมูลทางวิชาการและงานวิจัย
2. ข้อมูลที่เกี่ยวกับจิตวิทยา
3. ข้อมูลผลงานและรูปภาพ

➤ ข้อมูลทางวิชาการและงานวิจัย

- จิตวิทยา อิทธิพลต่อการเรียนรู้

จิตวิทยากับการรับรู้ หมายถึง การแปลความหมายเกี่ยวกับการสัมผัส โดยเริ่มจากการสัมผัสจากสิ่งรอบข้าง ที่มากระทบกับอวัยวะของร่างกายมนุษย์ และส่งผลไปถึงสมอง จากนั้นสมองจะเป็นตัวทำการสั่งการเพื่อให้ร่างกายของเรานั้นทำตาม กระบวนการของการรับรู้ คือ เป็นกระบวนการเข้าใจ ถึงความเข้าใจ ความนึกคิด การรู้สึก ความจำ และการเรียนรู้ กระบวนการรับรู้จะแบ่งออกเป็นลักษณะนี้ Sensing —> Memory —> Learning —> Decision making

ภาพที่ 1 : คลังสมองกับการรับรู้

ที่มา : <https://www.washpsa.org/author/admin/>

และกระบวนการรับรู้เริ่มขึ้นมาดังต่อไปนี้ สิ่งที่อยู่รอบตัว สิ่งเร้า สัตว์ หรือสิ่งของ ทำให้เกิดสิ่งที่เรียกว่า การสัมผัส การแปลสัมผัส จะเกิดขึ้นภายใต้คำสั่งของสมอง ทำให้เกิดการกระทำบางอย่างขึ้นมา การที่เราได้ยินเสียงปิ่น สมองจะแปลเสียง ให้เรารับรู้ว่าเป็นเสียงของปิ่น โดยเปรียบเทียบเสียงที่เราเคยได้ยินมาจากเมื่อก่อน

ในขณะที่สองนั้นแปลความหมายของเสียงออกมา จิตต้องมีเจตนาป้อนอยู่ ซึ่งเกิดแปลความหมาย และ ต่อไปเราก็จะทราบว่าเสียงนั้นมันคืออะไรต่างหาก สมองจะแบ่งเสียงออกมา และจะจินตนาการเสียงนั้นว่า เป็นปิ่นอะไร ปิ่นชนิดใด สรุป กระบวนการรับรู้แบ่งออกได้

1. สิ่งเร้า (Stimulus) สิ่งที่จะทำให้เรารับรู้ถึงสิ่งรอบข้างที่เกิด การได้สัมผัส จับต้องสิ่งของ สิ่งแวดล้อมต่างๆ คน สัตว์ สิ่งของ
2. ประสาทสัมผัส (Sense Organs) ที่กระทำทำให้เรารู้สึกว่าได้สัมผัส เช่น ตา หู จมูก ปาก ลิ้นรับรู้รสชาติ และผิวหนังที่เกิดอาการร้อนและหนาว
3. ประสบการณ์ คือสิ่งที่เราได้เคยสัมผัส ได้ยิน และเคยเห็นมาก่อนในอดีตที่จิตของเราได้บันทึกไว้
4. การแปลความหมายของจิตวิทยา กับสมอง สิ่งที่เราพบเห็นในอดีต จะถูกเก็บไว้ในสมอง หากมนุษย์ได้สัมผัสสิ่งเร้า หรือสิ่งที่เคยได้สัมผัสมาก่อน สมองจะสั่งการว่าสิ่งนั้นคืออะไร และผ่านไปหรือยัง (ที่มาของข้อมูล <http://www.washpsa.org/> สืบค้นเมื่อวันที่ 12/11/2562)

- พัฒนาทักษะการฟังให้มีประสิทธิภาพ

การฟังเป็นทักษะการสื่อสารแรกและสำคัญที่สุดของมนุษย์ ไม่มีใครพูดได้คล่องจากการอ่านและไม่มีใครอ่านหนังสือได้คล่องหากไม่รู้จักการฟัง ดังนั้นทักษะการฟังเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกและพัฒนา เพราะจะสามารถทำความเข้าใจใหม่ที่ถูกต้อง ลดความผิดพลาดในการทำงานจากการจับประเด็นที่ผิดพลาด วันนี้เรามาดูกันว่าทักษะการฟังนั้นจะฝึกฝนพัฒนาได้อย่างไรบ้าง

ภาพที่ 2 : การฟัง

ที่มา : ผู้วิจัย

1. ฝึกสมาธิกับสิ่งที่ฟัง การมีสมาธิกับสิ่งที่กำลังฟังอยู่นั้นมีความสำคัญอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การเรียนและการทำงาน วิธีการฝึกเริ่มต้นจากการนั่งสมาธิให้นานที่สุด โดยค่อยๆ เพิ่มเวลา จาก 5 นาที เป็น 10 นาทีและค่อยๆ เพิ่มจนถึงระดับชั่วโมงในที่สุด แต่เพียงแค่ 30 นาที ก็จัดว่า เพียงพอกับการเรียนและการทำงานทั่วไปแล้ว ปกติคนเราจะมีสมาธิในการทำงานอยู่เพียงแค่ 15 นาที ก่อนที่จะหยุดคิดเรื่องอื่นเวลาใช้เวลาอีกประมาณ 2 - 5 นาที ในการรวบรวมสมาธิกลับมา ดังนั้นการฝึกสมาธิจึงเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้เราตั้งใจฟังสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้นาน
2. ฝึกจับใจความ หลายครั้งที่การประชุมหรือการเข้าฟังในงานสัมมนา มักจะมีเนื้อหาเพียง 10 เปอร์เซ็นต์ และที่เหลือคือโฆษณาและพรณนา ดังนั้นการฝึกแยกแยะเนื้อหาและน้ำในหัวข้อการ ฟังคือสิ่งสำคัญ ปัญหาก็คือเมื่อผู้พูดหรือผู้บรรยายพูดออกมานั้นดูเหมือนจะมีความสำคัญไปเสีย ทุกอย่างเคล็ดลี้ลับก็คือจำเฉพาะหัวข้อเรื่องที่เขากำลังพูด ขั้นตอน ปัญหา และวิธีการแก้ปัญหา จดจำเป็นประโยชน์สั้นที่สามารถขยายความเข้าใจออกมาได้ง่ายเพียงแค่นี้ก็เพียงพอแล้ว
3. รู้จักการตัดบทสนทนา ไม่มีใครที่สามารถทนฟังเรื่องเดิมๆ วนซ้ำเป็นชั่วโมง สัปดาห์ละหลายครั้ง การตั้งใจฟังเป็นสิ่งที่ดีแต่การบอกให้ผู้พูดรู้จักการกระชับเนื้อหานั้นเป็นสิ่งที่ดีกว่า ไม่เพียงแต่จะ ช่วยให้เราประหยัดเวลาในการฟังโดยได้เนื้อหาครบถ้วน แต่ยังช่วยให้ผู้พูดรู้ตัวว่าไม่ควรพูดเยิ่น เยื้อ ต้องรู้จักกระชับเนื้อหาก่อนพูด
4. รู้จักมารยาทในการฟัง มารยาทในการฟังเป็นอีกสิ่งที่เราควรรู้ ผู้ฟังที่ดีต้องทำให้ผู้พูดรู้สึกว่าการตั้งใจฟังสิ่งที่ผู้พูดต้องการบอก ไม่เหม่อลอยไปทางอื่นในขณะที่เขากำลังพูดที่สำคัญในการฟังก็คือ รู้จักเลือกฟังแต่เรื่องที่ดี ในโลกการทำงานมีทั้งคนที่มักพูดแต่เรื่องดีๆ และคนที่พูดแต่เรื่องร้ายๆ การให้ความสำคัญกับการฟังเรื่องดีๆ เข้าหาคนที่พูดแต่เรื่องดีๆ จะช่วยให้เรามีพลังในการทำงาน มากขึ้น (ที่มาของข้อมูล <https://www.posttoday.com/life/work-life-balance/559184> สืบค้นเมื่อวันที่ 12/11/2562)

- การส่งเสริมคุณธรรม พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา สร้างคนดีสู่สังคม

๗๐ ปี แห่งการครองราชย์ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร พระองค์ทรงยึดมั่นในทศพิธราชธรรมมาโดยตลอด และมุ่งมั่นส่งเสริมให้พสกนิกรชาวไทยเป็นคนดีมีคุณธรรม ผ่านพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสในโอกาสต่าง ๆ และได้พระราชทาน “ศาสตร์พระราชา” เพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตพสกนิกร และทรงเป็นต้นแบบแห่งคุณธรรม ศูนย์รวมความศรัทธา และแรงบันดาลใจของการ สร้างคนดีสู่สังคม ซึ่งล้วนนำมาใช้เป็นแนวทางในการปลูกฝัง ส่งเสริม คุณธรรม ในใจคนและสังคมได้ ดังนี้ คุณธรรมนำการพัฒนา

การสร้างคนดี สังคมดี เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ต้องใช้ “คุณธรรมนำการพัฒนา” คือ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน โดยเฉพาะการพัฒนาจิตใจ ทุกสถาบันในสังคมต้องร่วมมือ

กันบ่มเพาะ ปลุกฝัง ส่งเสริมให้คนทุกช่วงวัย ทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่ เป็นคนดี คิดดี พุดดี ทำดี มีคุณธรรมเป็นรากฐานสำคัญในการดำเนินชีวิต

“คุณธรรม” (Virtue) หมายถึง สภาพความดีที่เกิดขึ้นในจิตใจของคน และแสดงออกเป็นการประพฤติปฏิบัติที่ดีจนเคยชินก่อให้เกิดประโยชน์สุขในสังคม คุณธรรมระดับบุคคลแบ่งได้เป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้

(๑) คุณธรรมที่เป็นปัจจัยผลักดัน ทำให้คนเกิดความเพียรพยายามทำในสิ่งที่มุ่งหมายไว้ให้สำเร็จ ประกอบด้วย วินัย อุดมคติ ขยัน

(๒) คุณธรรมที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยง สร้างแรงผลักดันให้เกิดคุณธรรม ประกอบด้วย ซื่อสัตย์ ซื่อตรง รับผิดชอบ

(๓) คุณธรรมที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้ง ไม่ให้คนทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ประกอบด้วย มีสติ พอเพียง

(๔) คุณธรรมที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ให้คนเข้าไปมีส่วนร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยมุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนรวม ประกอบด้วย เมตตา กรุณา กตัญญู เสียสละ

นอกจากคุณธรรมระดับบุคคล ยังมีคุณธรรมของการอยู่ร่วมกัน ซึ่งมีหลักการสำคัญ ๒ ข้อ ได้แก่

(๑) ข้อห้าม คือ ห้ามทำให้ผู้อื่นและส่วนรวมมีความทุกข์

(๒) ข้อพึงปฏิบัติ คือ ให้ทำให้ผู้อื่นและส่วนรวมมีความสุข

● การส่งเสริมคุณธรรม

“พอเพียง” เป็นศาสตร์พระราชาและเป็นคุณธรรมฐานรากที่จะนำไปสู่คุณธรรมอื่น ๆ มีความหมายถึง ความพอเพียงในการดำเนินชีวิตแบบทางสายกลาง มีเหตุผล ใช้ความรู้ในการตัดสินใจอย่างรอบคอบ มีความพอประมาณ พอดี ไม่เบียดเบียนตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่ประมาท สร้างภูมิคุ้มกันที่ดี รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง คุณลักษณะของ “คนหัวใจพอเพียง” ได้แก่ ไม่เป็นผู้บริโภคนิยมหรือวัตถุนิยม มีความใฝ่รู้ รักษาคำพูดและซื่อสัตย์ ฝึกฝน แก้ไข ปรับปรุงตน ขยัน อุตสาห และมีความเพียร เสียสละและเอื้ออาทรต่อผู้อื่นเสมอ

“วินัย” เพื่อเสริมสร้างการประพฤติปฏิบัติตนให้มีความเข้มแข็ง เคารพกติกาการอยู่ร่วมกัน มีความหมายถึงการยึดมั่นและรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน ทั้งวินัยต่อตนเองในการผลักดันชีวิตให้ก้าวหน้า วินัยต่อองค์กร สังคม ปฏิบัติตามจริยธรรม จรรยาบรรณ และเคารพต่อกฎหมาย ซึ่งควรมีทั้งวินัยในตนเอง และวินัยเพื่อส่วนรวมด้วย “คนมีวินัยในตนเอง” อาทิ รู้จักวางแผนและแบ่งเวลาเป็น เปิดใจรับทุกคำแนะนำ หรือคำติชม และนำความผิดพลาดมาปรับปรุงแก้ไข

“สุจริต” เพื่อแก้วิกฤติการทุจริตที่ต้นทาง มีความหมายถึงความซื่อตรง ความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่น ยืนหยัดในการรักษาความจริง ความถูกต้อง ความเป็นธรรมทั้งปวง กล้าปฏิเสธการกระทำที่ไม่ซื่อตรง ไม่ซื่อสัตย์ของบุคคลอื่นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม การแก้ปัญหาการทุจริตให้ได้ผลจะต้องปลุกฝังให้คนในสังคมเห็นคุณค่าของความสุขสุจริต ซื่อตรง ซื่อสัตย์ มีระบบและกระบวนการหล่อหลอมขัดเกลาทางสังคมตั้งแต่เด็ก ครอบครัว ชุมชน องค์กร และสังคม

“จิตอาสา” เพื่อให้คนใส่ใจสังคมและอยู่ร่วมกันอย่างปรองดอง มีความหมายถึง การเป็นผู้ที่ใส่ใจ ต่อ สังคมสาธารณะและอาสาลงมือทำอย่างใดอย่างหนึ่งอันมีประโยชน์ของตน ด้วยความรัก ความสามัคคี เพื่อ ประโยชน์ของผู้อื่น ของสังคม และของประเทศชาติ โดยมีได้หวังผลตอบแทน ทำความดีเพื่อความดี เอื้ออาทร ต่อคนร่วมสังคม ทำอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย
(ที่มาของข้อมูล<http://www.mfa.go.th/acc/th/news/6825/94624>-สืบค้นเมื่อวันที่ 12/11/2562)

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ เคยกล่าวไว้ว่า “จินตนาการสำคัญกว่าความรู้”

ภาพที่ 3 : การถ่ายทอดผลงานจากสิ่งที่เห็นสู่จินตนาการ

ที่มา : ผู้วิจัย

ศิลปะมีประโยชน์ต่อเด็กปฐมวัย ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ พัฒนาการด้าน ร่างกาย เด็กจะได้พัฒนาร่างกายในส่วนหลัก ๆ คือ การทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับ ตา กล้ามเนื้อมัดเล็ก พัฒนาการทางด้านอารมณ์ คือการได้ชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งที่สวยงาม พัฒนาการทางด้านสังคม คือ เด็กได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักรอคอยที่จะใช้อุปกรณ์ร่วมกับผู้อื่น และเรียนรู้การแบ่งปัน พัฒนาการทางด้านสติปัญญา คือ การเรียนรู้เกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ รูปทรง ความกว้าง ความยาว ความสูง ขนาด (เล็ก-ใหญ่) พื้นผิว(เรียบ-ขรุขระ-หยาบ) เป็นต้น

ศิลปะสร้างสรรค์ยังส่งเสริมให้เด็กรู้จักคิด รู้จักทำและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีความประณีตและความเป็นระเบียบ สิ่งที่สำคัญในการจัดกิจกรรมศิลปะให้กับเด็ก คือ การ

คำนึงถึงตัวเด็กและการเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมต่อความถนัด ความสนใจตามธรรมชาติกับพัฒนาการของเด็กแต่ละคน กิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่นได้ เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดตามจินตนาการและได้ทำงานอย่างอิสระ ควรเน้นการทำงานเป็นกระบวนการมากกว่าผลผลิต เช่น เวลาที่เด็กได้วาด ได้เขียน และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ อย่างมีความสุขสนุกสนาน จะมีความสำคัญมากกว่าผลงานที่คุณครูหรือผู้ปกครองคาดหวังว่าจะต้องสวยงามเรียบร้อยตามแบบอย่างเพราะการสร้างสรรค์ผลงานของเด็กเป็นการลองผิดลองถูก และเรียนรู้การแก้ปัญหาตลอดเวลา ส่วนการแก้ปัญหาของเด็กนั้นอาจมีภูมิติดบ้าง ตามแต่ความสามารถในการสร้างสรรค์ที่มีอยู่ในตัวเด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กค่อย ๆ พัฒนางานสร้างสรรค์ได้ดีขึ้นในระดับสูงต่อไป

ศิลปะสร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กเรียนรู้อย่างมีความสุข อีกทั้งยังได้ใช้สมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุล ซึ่งจะไม่เน้นผลงานที่สวยงามหรือเหมือนของจริง แต่เน้นให้เด็กได้พัฒนาครบทุกด้านจากการทำกิจกรรม โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

- เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ตามจินตนาการให้เด็กรู้จักสังเกตและแสดงออกตามความถนัด
- เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่และมัดเล็ก
- เพื่อพัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา
- เพื่อฝึกให้เด็กได้ทำงานเป็นกลุ่ม ทำงานเป็นขั้นตอน และมีความประณีตในการทำงาน
- เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกอย่างอิสระ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- เพื่อพัฒนาความมั่นใจ กล้าแสดงออกและส่งเสริมการใช้ภาษาในการอธิบายเกี่ยวกับผลงานของตนเอง (ที่มาของข้อมูล

<https://www.youngciety.com/article/journal/arts-for-kids.html>สืบค้นเมื่อวันที่ 12/11/2562)

➤ ข้อมูลผลงานและรูปภาพ

กิจกรรมยามว่างที่ทำร่วมกับลูกเพื่อฝึกฝนจินตนาการ

ภาพที่ 4 : จินตนาการสู่การสร้างสรรค์

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานสร้างสรรค์เครื่องเคลือบดินเผาของชินโน(ลูกชาย)ที่ทำร่วมกับผู้วิจัย โดยมีแนวคิดมาจากเรื่องชินโจกับว้าวเพื่อนรัก เป็นการปลูกฝังให้รู้จักความมานะ อดทน พยายาม แม้จะเหนื่อยยาก แต่เมื่อทำสำเร็จ ผลที่ได้รับคือความภูมิใจ เปรียบกับชีวิตคนเราต้องผ่านอุปสรรคมากมายก่อนจะประสบความสำเร็จ เนื้อหาเรื่องราวผู้เขียนจะสอดแทรกหลักคุณธรรม จริยธรรม หลังจากได้ฟังเรื่องราวทั้งหมด ทดลองให้ลูกเล่าตามเรื่องราวที่ได้รับฟัง จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีแบ่งวิธีการทำงานเป็น 2 ส่วน ของลูกและพ่อ ส่วนของพ่อจะปั้นชิ้นงานเตรียมไว้โดยใช้เนื้อดินสโตนแวร์(ดินที่มีคุณสมบัติในการทำงานเครื่องเคลือบดินเผา)ขึ้นรูปชิ้นงาน ขั้นตอนต่อไปนำไปเผาปัสกิต(เผาที่อุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียส) ให้เนื้อดินสุกตัว นำมาชุบน้ำเคลือบขาวทึบ(เป็นน้ำเคลือบที่ใช้ในการทำเครื่องเคลือบดินเผา) ส่วนของลูกจะให้ถ่ายทอดเรื่องราวตามจินตนาการโดยใช้วิธีการวาดตัวละครแต่ละตัว ใช้วิธีเขียนสืบนเคลือบ (เทคนิคมาจอร์กา) ก่อนนำไปเผาที่อุณหภูมิ 1,200 องศาเซลเซียส เพื่อให้สีและเคลือบหลอมละลายเข้าด้วยกัน เมื่อเสร็จขั้นตอนทุกอย่างผู้เขียนประกอบรูปทรงเป็นผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา โดยใช้รูปทรงของต้นไม้ เปรียบเหมือนความงอกงามทางความคิดและจินตนาการ สิ่งที่ได้รับจากการทำงานร่วมกับลูกในชุดนี้ คือ ชิ้นงานที่ถูกถ่ายทอดออกมาจากความจำที่ได้รับฟังมาเป็นภาพเขียนซึ่งเป็นสิ่งมหัศจรรย์ ที่ลูกได้ถ่ายทอดออกมาจากความรู้สึกจริงๆ และสิ่งที่ได้อีกอย่างคือ ความผูกพันระหว่างพ่อกับลูก การแลกเปลี่ยนพูดคุยที่เต็มไปด้วยเสียงหัวเราะ การเติมเต็มความรักซึ่งกันและกัน

ภาพที่ 5 : ชื่อผลงาน Tales to share with my son

ที่มา : ผู้วิจัย

- ข้อมูลสัตว์ทะเลของจริงที่พิพิธภัณฑ์สัตว์ทะเล จังหวัดระยอง

การเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการศึกษาจากของจริงเพื่อเห็นลักษณะโครงสร้าง พื้นผิว รูปทรง สีสัน ตลอดจนพฤติกรรมของธรรมชาติของสัตว์แต่ละชนิด ซึ่งมีประโยชน์ต่อการนำมาใช้ในการออกแบบสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะลูกชายที่มีความสนใจในการการเข้าชมมาก เพราะของจริงจะสีสนสวยงามกว่าและที่สำคัญมันเคลื่อนไหวได้ ทำให้ลูกชายตื่นตาตื่นใจมากๆ การได้พาลูกไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ เพื่อเปิดประสบการณ์ชีวิตเป็นสิ่งที่มีความค่าและเป็นประโยชน์ต่อลูก ซึ่งเห็นได้ชัด คือ จินตนาการที่มากขึ้น

ภาพที่ 6 : สัตว์น้ำทะเลที่พิพิธภัณฑ์สัตว์ทะเล จังหวัดระยอง

ที่มา : ผู้วิจัย

- ข้อมูลผลงานปั้นเลียนแบบของจริง

ผู้วิจัยนำมาศึกษาสัดส่วนข้อมูลเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลของจริง บางครั้งการศึกษาจากโมเดล บ้างก็เป็นสิ่งจำเป็น ถึงแม้ว่าจะไม่เหมือนของจริงแต่ก็สามารถนำมาใช้ในการศึกษาสังเกตและเปรียบเทียบกับของจริงที่ได้ไปศึกษามาแล้วเพื่อความสมบูรณ์และแนวทางในการทำงานครั้งนี้

ภาพที่ 7 : สัตว์น้ำทะเล เต่า ปลาหมึก ปลากระเบน ปลาเก๋า

ที่มา : ผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้นำตัวสัตว์ผลงานปั้นเลียนแบบของจริงศึกษาลักษณะของปลาโลมาและปลาฉลามเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำงาน

ภาพที่ 8 : สัตว์น้ำทะเล ปลาฉลาม ปลาโลมา

ที่มา : ผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้นำตัวสัตว์ผลงานปั้นเลียนแบบของจริงศึกษาลักษณะของปลาวาฬเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำงาน

ภาพที่ 9 : สัตว์น้ำทะเล ปลาวาฬ

ที่มา : ผู้วิจัย

- ข้อมูลผลงานเครื่องเคลือบดินเผาของผู้วิจัย

ผลงานทั้งหมดของผู้วิจัยที่เคยสร้างสรรค์ ส่วนใหญ่จะทำเนื้อหาเรื่องราวที่เกี่ยวกับสัตว์หรือสัตว์เป็นแรงบันดาลใจ

ภาพที่ 10 : ผลงานเครื่องเคลือบดินเผาของผู้วิจัย

ที่มา : ผู้วิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการทำการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ผลจากการวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูลมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน ใช้วิธีการร่วมมือกันสร้างสรรค์ เป็นการประสานความร่วมมือกันของพ่อและลูก เริ่มจากการออกแบบผลงานเป็น 2 มิติเพื่อหาทิศทางแนวทางของผลงาน ผู้วิจัยใช้การระดมความคิดและจินตนาการของผู้วิจัยเองและลูกชาย โดยให้แสดงความคิดอย่างอิสระ จากนั้นค่อยๆออกแบบอย่างต่อเนื่องแต่ยังคงแนวคิดเดิม คือ เรื่องเล่าจากพ่อสู่ลูก ผู้วิจัยได้นำเนื้อหา 2 เรื่องราวที่นำมาใช้ในการสอน ได้แก่ คนละไม้คนละมือ และคนเราไม่เหมือนกัน

กว่าจะได้ออกแบบ การทำงานกับเด็กสิ่งหนึ่งต้องเข้าใจเสียก่อนว่าเด็กๆจะมีสมาธิในการทำงานไม่นาน ดังนั้นการทำงานกับเด็กต้องใช้ความอดทนค่อนข้างสูง สิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัยเลือกนำมาใช้ในการปฏิบัติ คือ การพูดคุยกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ นานา จนสังเกตเห็นลูกเริ่มติดตามสิ่งที่เราได้เล่าหรือคุย เมื่อเขาเริ่มสนใจจะเป็นโอกาสทองทันที ผู้วิจัยหยิบกระดาษและเริ่มต้นวาดแบบตัวสัตว์ที่อยู่ในเรื่องเล่าเพื่อเป็นแรงจูงใจและเป็นแนวทางให้เขาได้ติดตาม ช่วงนี้จะเป็นช่วงที่มีความสำคัญมากๆ เพราะเป็นช่วงเวลาที่ดีที่เราได้กอดลูกหอมลูกและให้กำลังใจ ชื่นชมในผลงานของเขา เป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตัวเอง

หลังจากการลงมือปฏิบัติ ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นลักษณะการทำงานของลูกชาย จะมีสมาธิค่อนข้างสูงลายเส้นที่วาดมีความมั่นใจ

ภาพที่ 11 : ผลงานสเก็ตของชิโน
ที่มา : ร่วมกันออกแบบสร้างสรรค์ผลงานเป็น 2 มิติ

ผลงานการออกแบบสัตว์จากคำสอนพ่อสู่ลูก

ภาพที่ 12 : ผลงานสเก็ตของชิโน

ที่มา : ฝีมือของชิโน(ลูกชาย)

ภาพสเก็ตตัวสัตว์ที่ลูก(ชิโน)ที่ได้รับฟังจากคำสอนพ่อสู่ลูก เป็นลายเส้นที่อิสระ สนุก มาจากจินตนาการจากการรับฟัง เพื่อนำไปสู่การปั้นชิ้นงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาต่อไป

ผลงานการออกแบบสัตว์จากคำสอนพ่อสู่ลูก

ภาพที่ 13 : ผลงานสเก็ตของชิโน

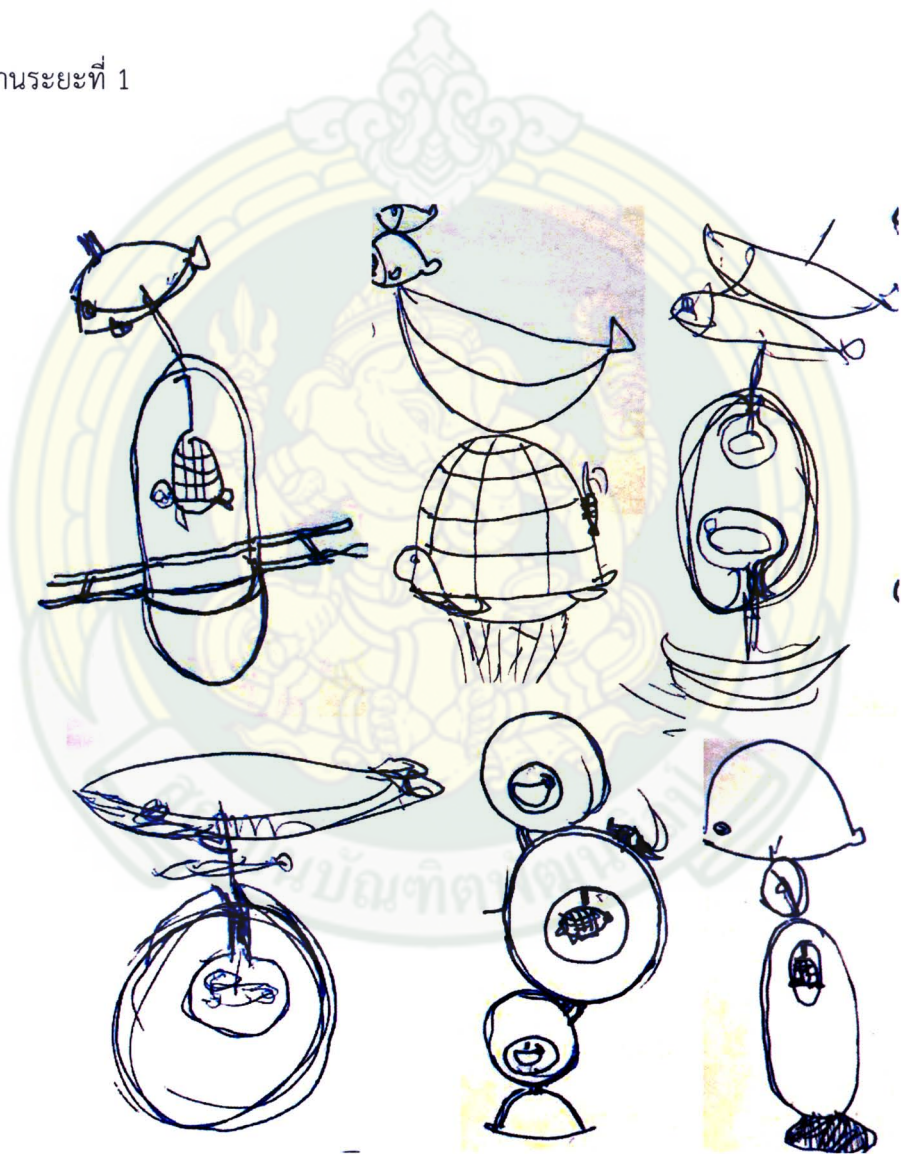
ที่มา : ฝีมือของชิโน(ลูกชาย)

ภาพสเก็ตตัวสัตว์ที่ลูก(ชิโน)ที่ได้รับฟังจากคำสอนพ่อสู่ลูก เป็นลายเส้นที่อิสระ สนุก มาจากจินตนาการจากการรับฟัง เพื่อนำไปสู่การปั้นชิ้นงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาต่อไป

ผลงานชุดที่ 1 คนไม้คนละมือ

ผู้วิจัยจะสเก็ตภาพโดยให้ลูกมาช่วยกันทำ เพื่อเป็นแนวทางก่อนนำสู่กระบวนการสร้างสรรค์ จากนั้นผู้วิจัยจะใช้ฟิปลาวาฟเป็นประธานหลักของชิ้นงานและรายล้อมไปด้วยเหล่าเพื่อนพ้องตัวละครทั้งหมดที่จะเป็นองค์ประกอบร่วม ในชิ้นงานจะมีการใช้โครงเหล็ก เพื่อสื่อถึงการเชื่อมกันระหว่างเนื้อหาเรื่องราวขณะเดียวกันผู้วิจัยกับลูกจะร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา โดยนำเนื้อหาที่ฟังจากคำสอนของพ่อมาใช้ประกอบในผลงาน และร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานก่อให้เกิดความผูกพันระหว่างพ่อลูก

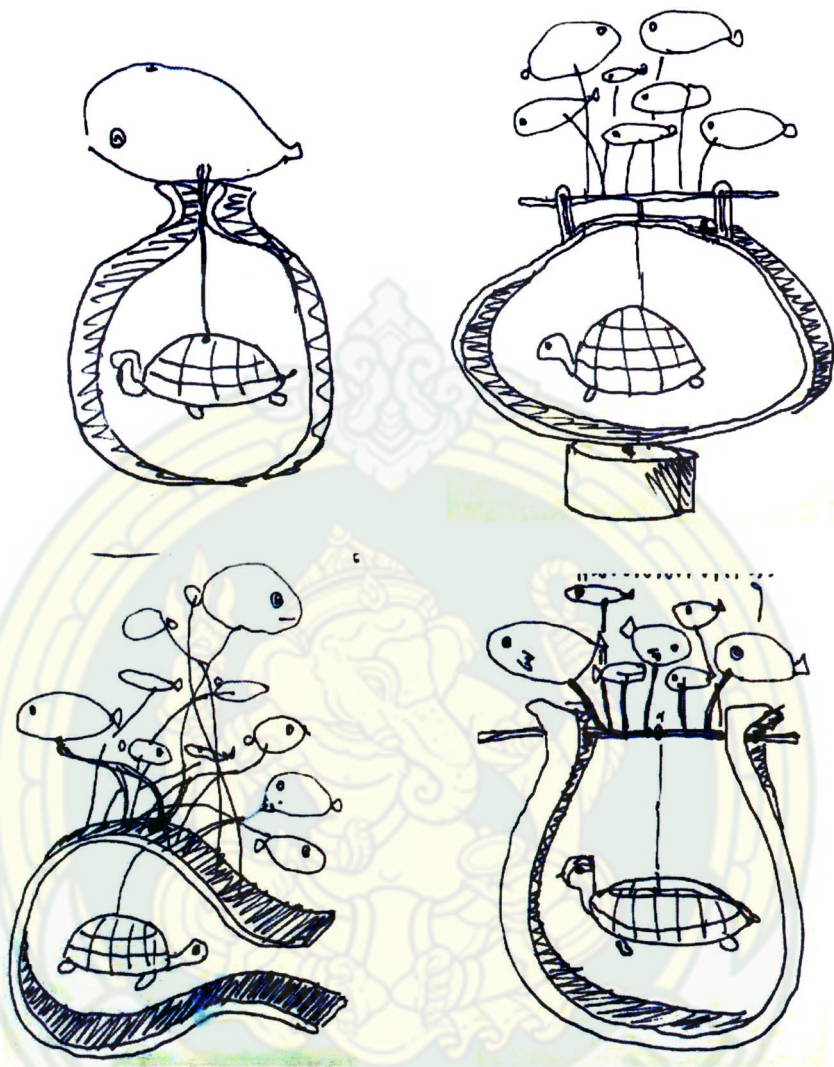
ออกแบบผลงานระยะที่ 1

ภาพที่ 14 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 1

ที่มา : ผู้วิจัย

ออกแบบผลงานระยะที่ 2

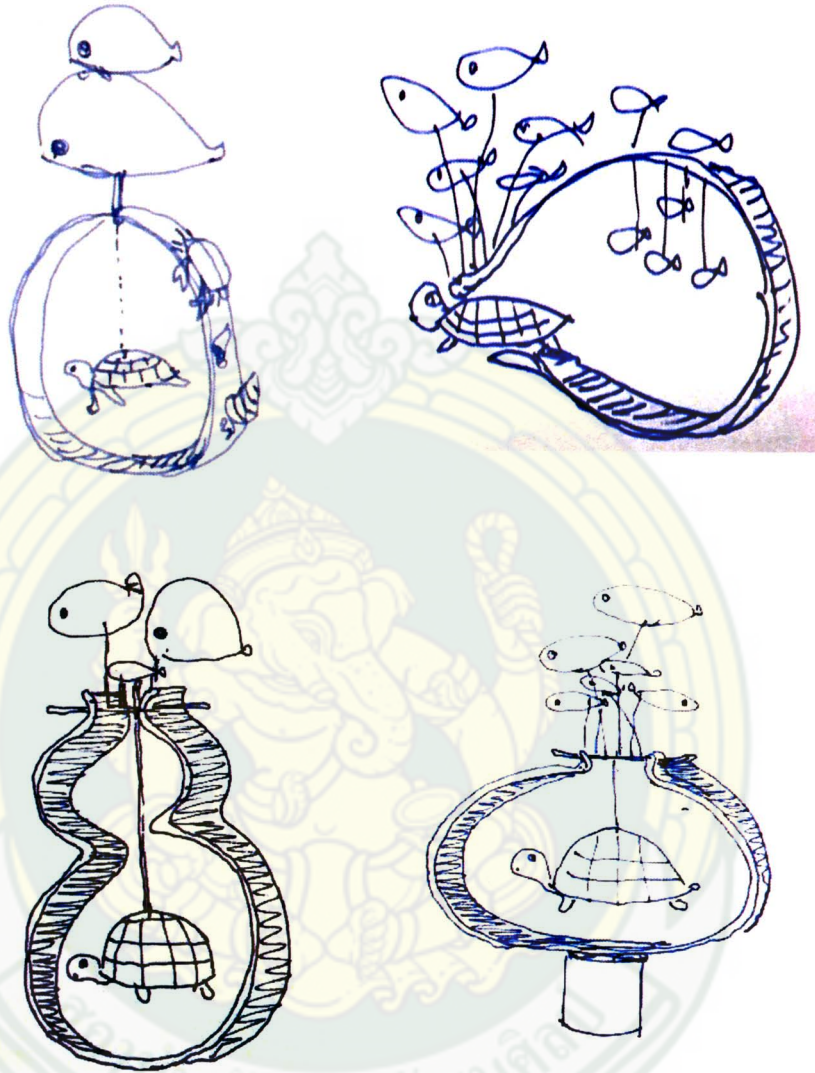

ภาพที่ 15 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 2.1

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานชุดนี้ได้ตัดทอนรูปทรงจากถุงพลาสติกให้เหลือแต่โครงสร้าง แล้วใช้ตัวสัตว์มาเป็นองค์ประกอบร่วม

ออกแบบผลงานระยะที่ 2

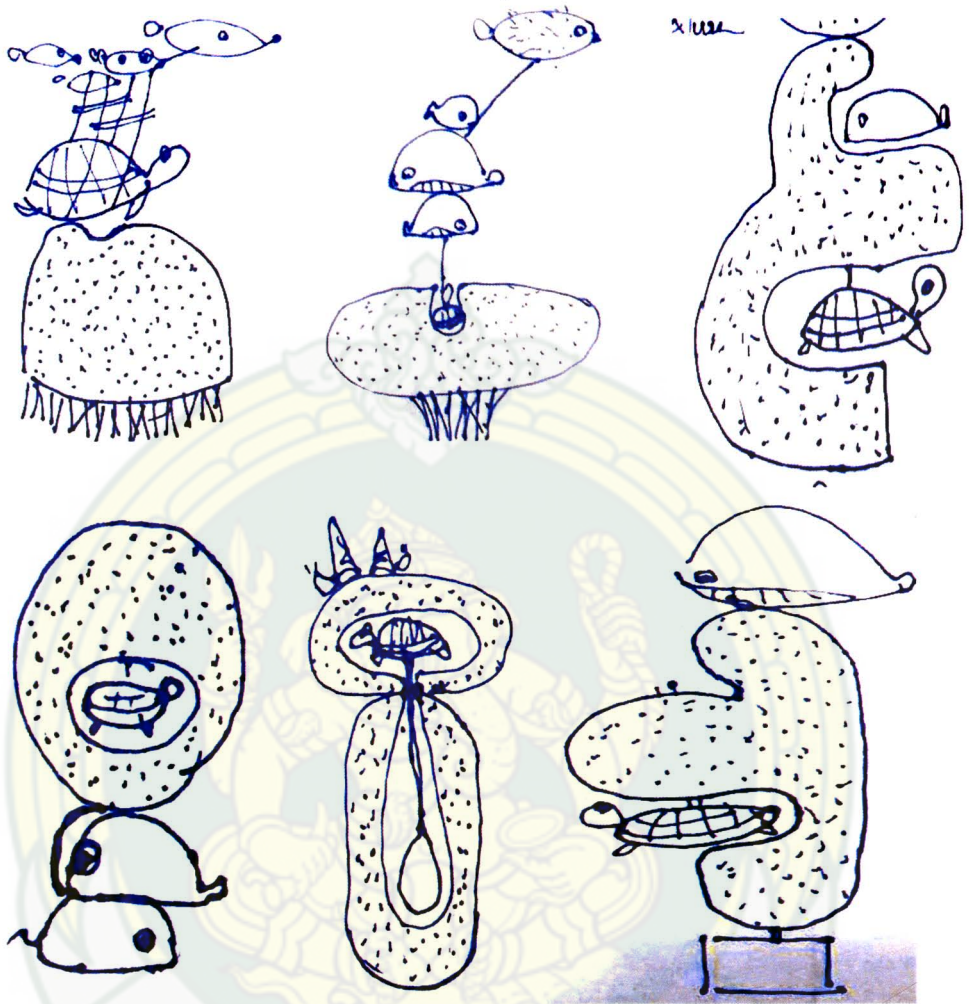

ภาพที่ 16 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 2.2

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานชุดนี้ได้ตัดทอนรูปทรงจากถุงพลาสติกให้เหลือแต่โครงสร้าง แล้วใช้ตัวสัตว์มาเป็นองค์ประกอบร่วม
รูปแบบงานจะเหมือนกัน

ออกแบบผลงานระยะที่ 3

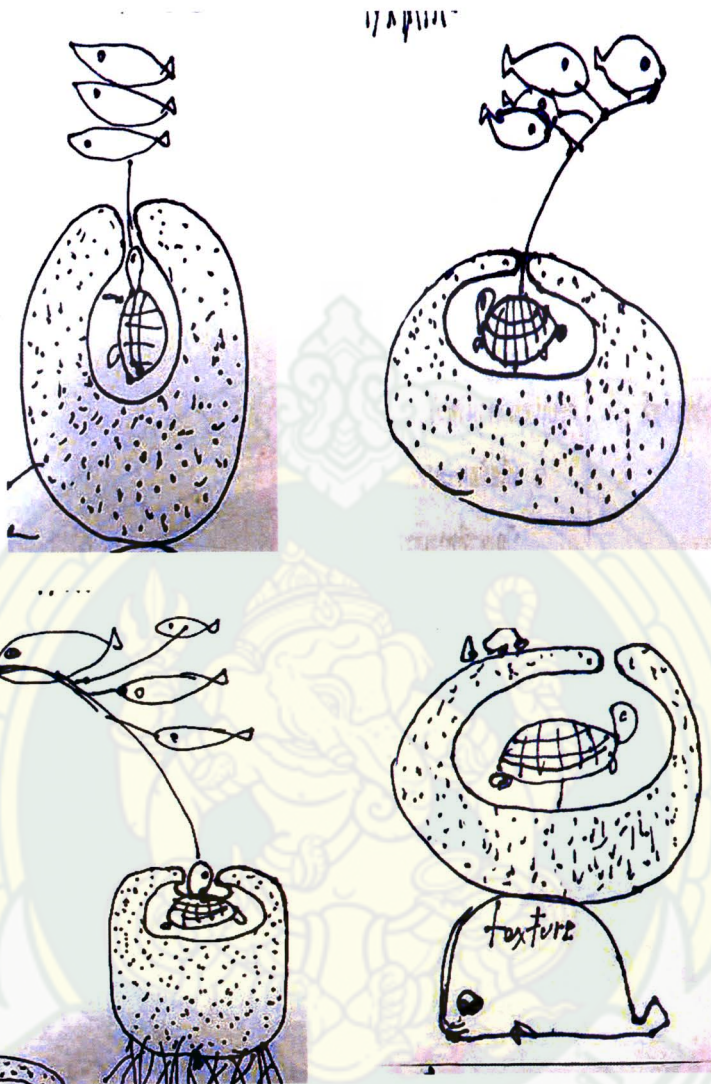

ภาพที่ 17 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 3.1

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานระยะนี้จะเลือกนำพื้นผิวของปะการังใต้ท้องทะเลมาใช้ในการชิ้นงานที่เป็นตัวหลัก เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและตัดกับความเรียบของตัวสัตว์ที่จะนำมาใช้ในงาน

ออกแบบผลงานระยะที่ 3

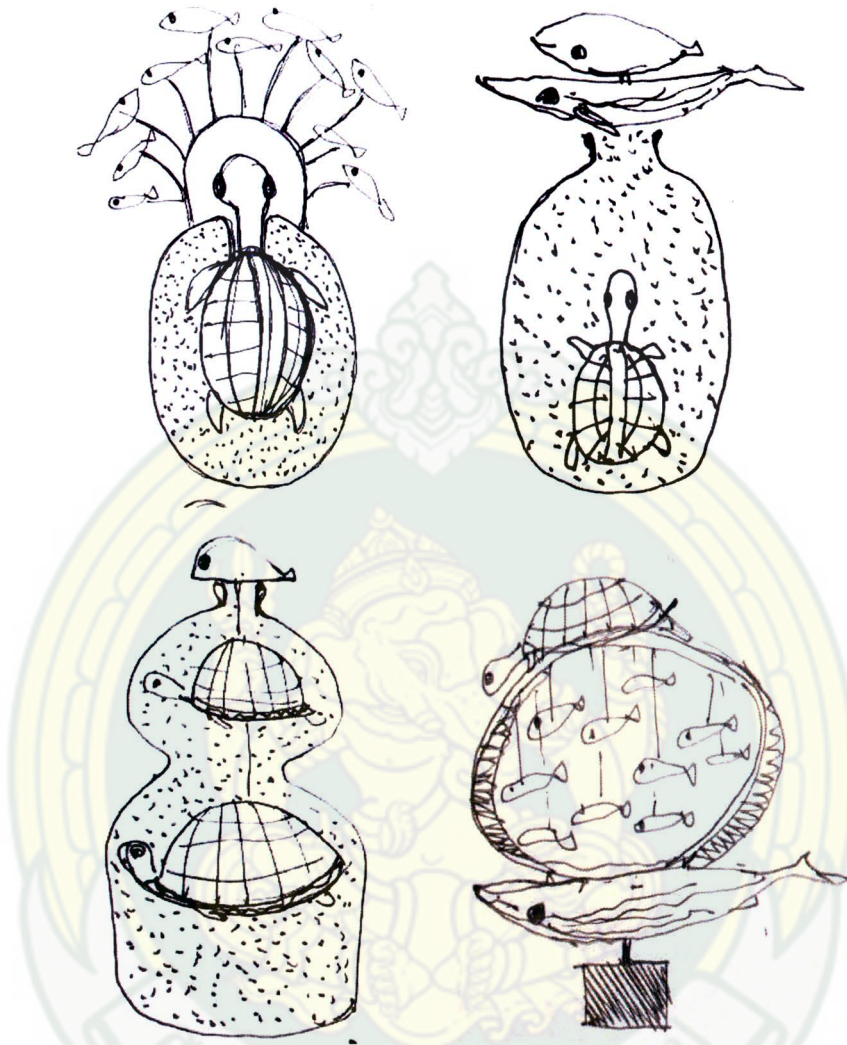

ภาพที่ 18 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 3.2

ที่มา : ผู้วิจัย

การจัดวางสัดส่วนและองค์ประกอบของชิ้นงานจะเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลงานระยะ 3.1

ออกแบบผลงานระยะที่ 4

ภาพที่ 19 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 4

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานระยะนี้จะลองใช้วิธีการวาดรูปในชิ้นงานบางส่วนเพื่อความหลากหลายแต่ความต่างจากเดิม

ออกแบบผลงานระยะที่ 5

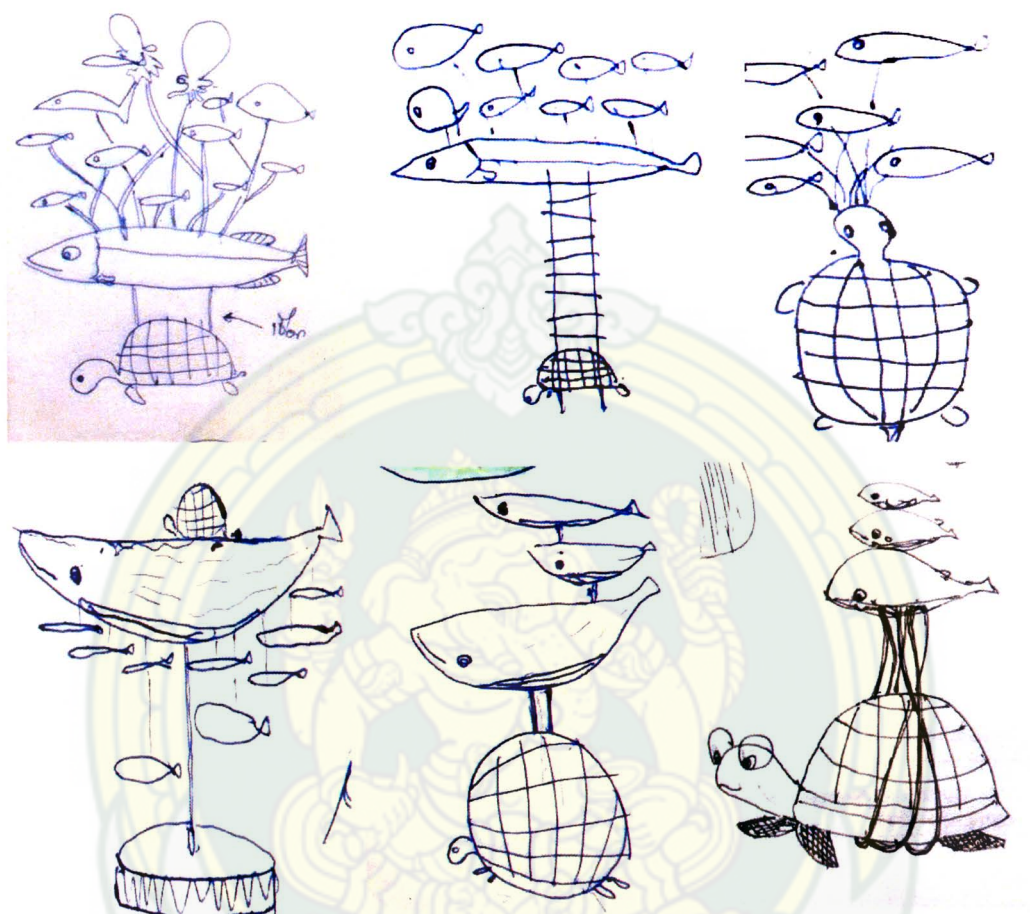

ภาพที่ 20 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 5

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานระยะนี้ผู้วิจัยทดลองใช้หลักมาร่วมในงานโดยใช้ทิศทางของเส้นในกาสร้างความรู้สึทางอารมณ์

ออกแบบผลงานระยะที่ 6

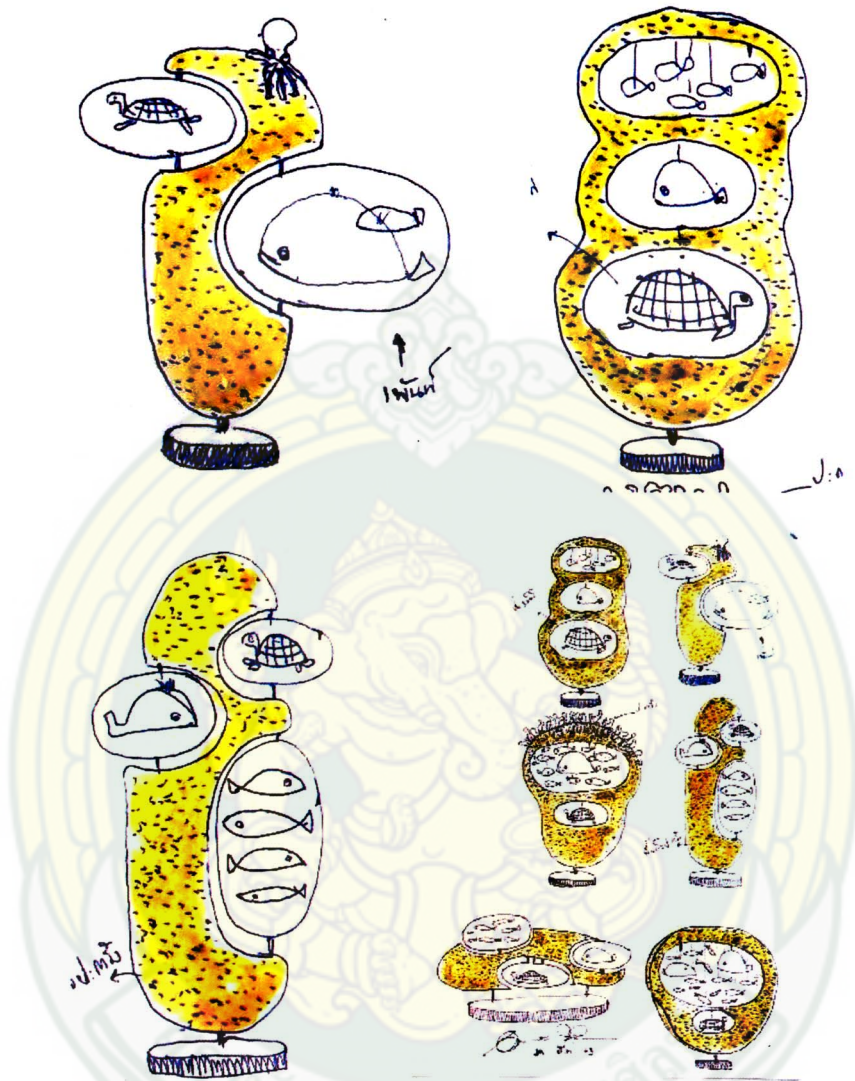

ภาพที่ 21 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 6

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานระยะนี้จะใช้ตัวหลักเป็นสัตว์เลยไม่ว่าจะเป็นปลาวาฬหรือเต่า เพื่อให้เห็นชัดเจนและความสำคัญ

ออกแบบผลงานระยะที่ 7

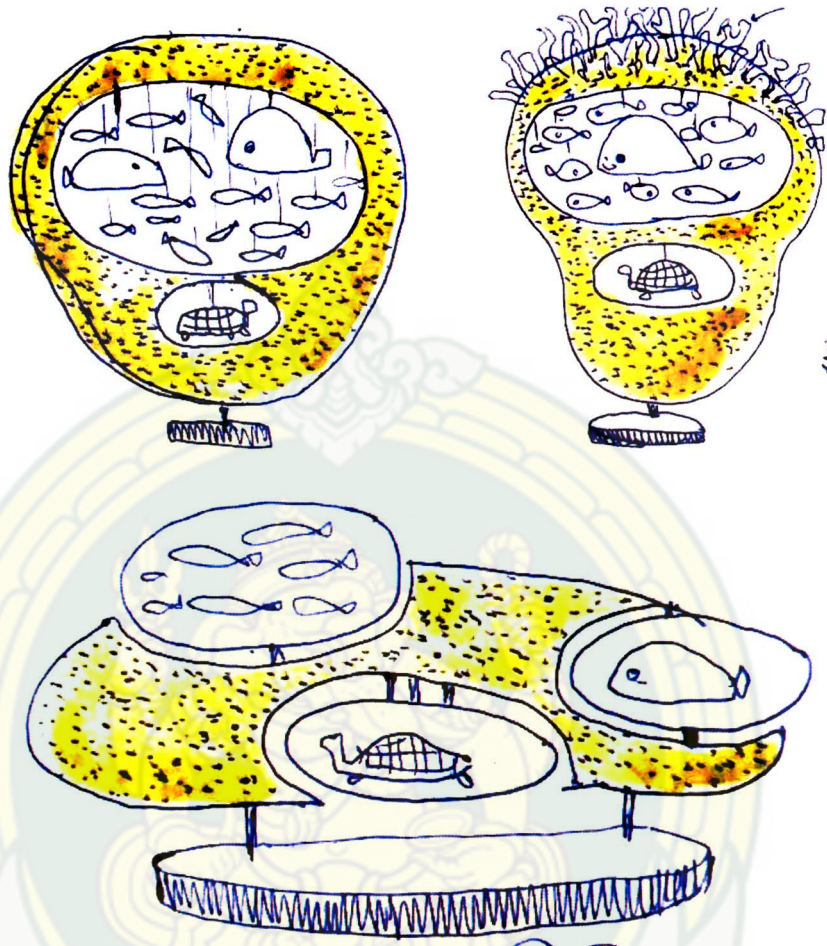

ภาพที่ 22 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 7.1

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานระยะนี้ใช้วิธีการทำงานของระยะที่ 3 และระยะที่ 4 มารวมกัน คือการวาดรูปและการใช้พื้นที่ผิวของปะการัง องค์ประกอบของชิ้นงานให้เกิดความสมดุลของชิ้นงาน

ออกแบบผลงานระยะที่ 7

ภาพที่ 23: ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 7.2

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานระยะนี้ใช้วิธีการทำงานของระยะที่ 3 และระยะที่ 4 มารวมกัน คือการวาดรูปและการใช้พื้นผิวของปะการัง องค์ประกอบของชิ้นงานให้เกิดความสมดุลของชิ้นงาน แต่ชุดนี้จะไม่ละเอียดเหมือนระยะที่ 7.1 แต่จะเป็นในลักษณะการกว้างออก

ผลงานชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน

ผู้วิจัยจะสเก็ตภาพเพื่อเป็นแนวทางก่อนนำสู่กระบวนการสร้างสรรค์ แต่จะเพิ่มรายละเอียดที่ใช้เป็นองค์ประกอบอื่นๆรวมในชิ้นงานด้วย ผลงานชุดนี้ผู้วิจัยต้องการจะสื่อให้ลูกได้เห็นเราทุกคนต่างก็มีดีที่แตกต่างกัน ไม่สามารถเอามาวัดว่าใครเก่งกว่ากันได้ เราจงภูมิใจในสิ่งที่เราเป็นอยู่

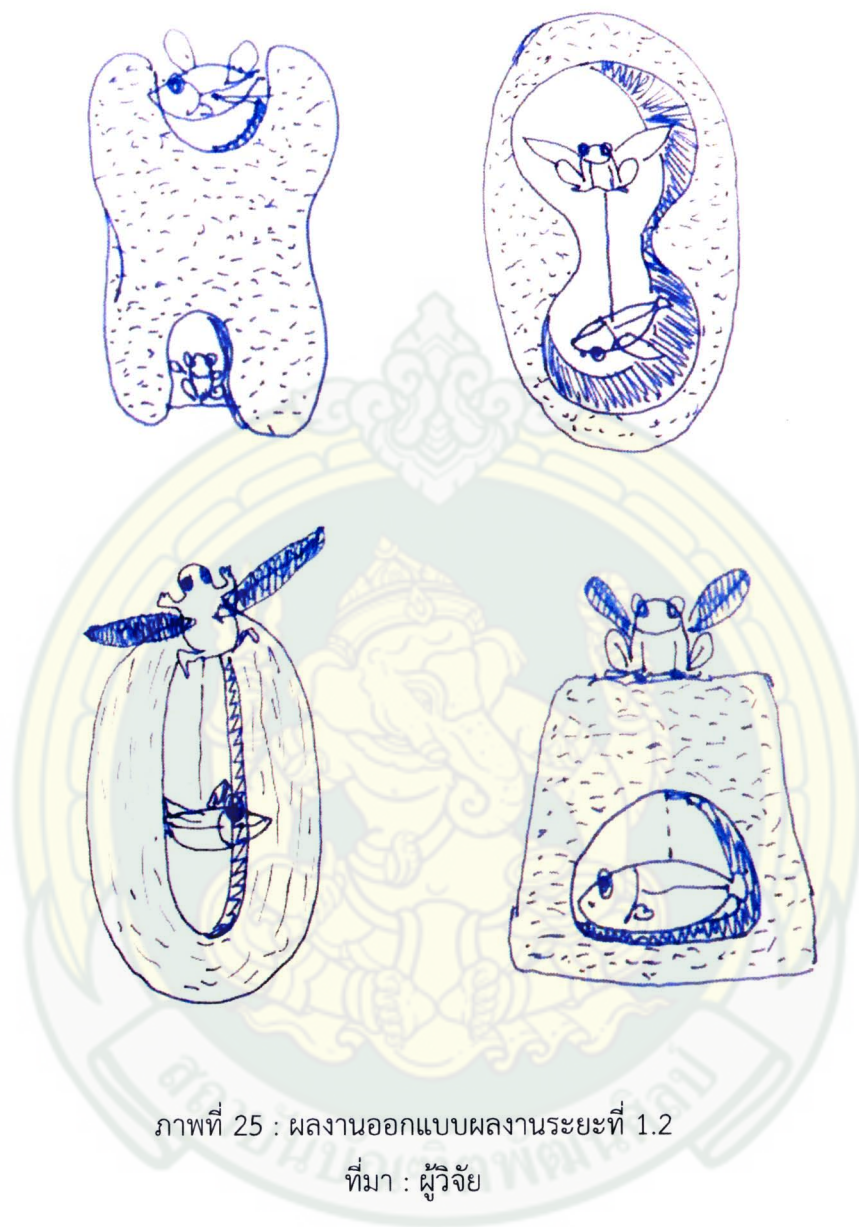
ออกแบบผลงานระยะที่ 1

ภาพที่ 24: ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 1.1

ที่มา : ผู้วิจัย

ออกแบบผลงานระยะที่ 1

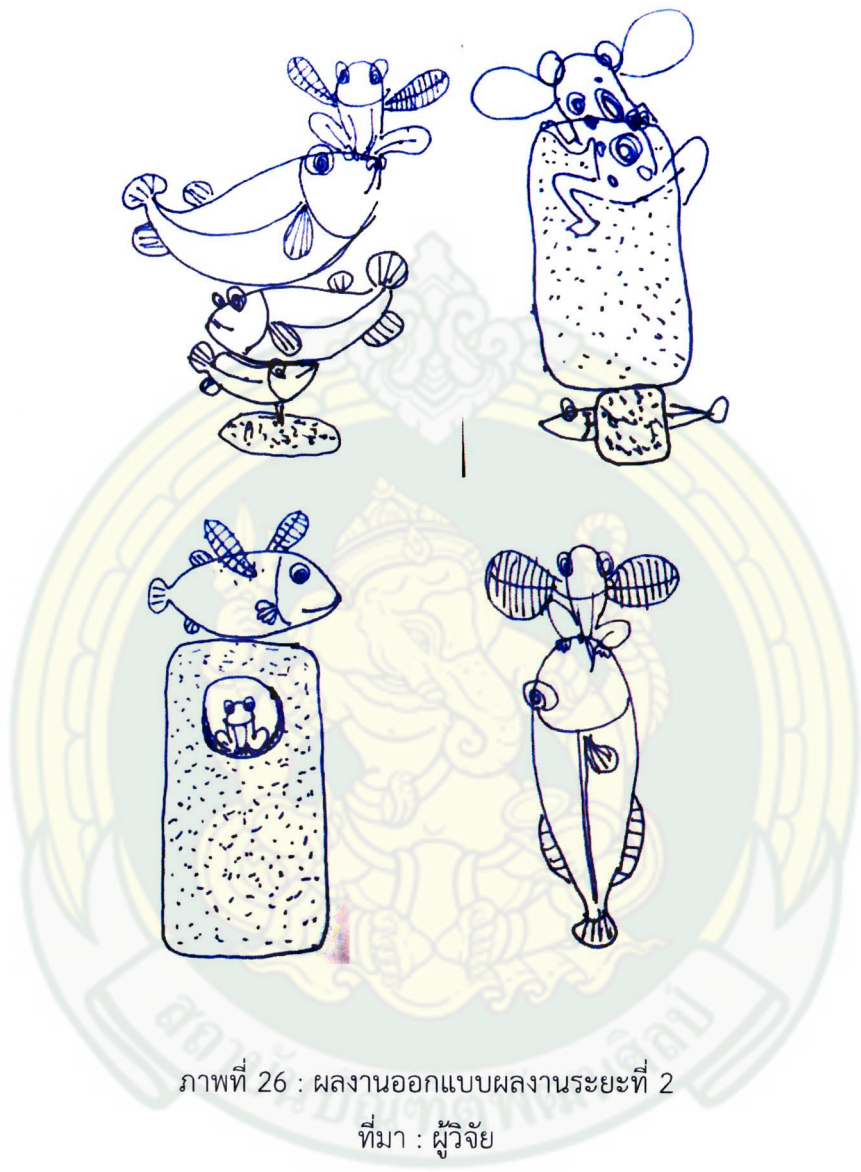

ภาพที่ 25 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 1.2

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานชุดนี้จะใช้พื้นผิวของก้อนหินที่มีความขรุขระมาใช้ในการส่วนกบและปลาจะมีปีกเพราะเป็น
เรื่องของจินตนาการของเนื้อหาเรื่องราวในผลงานชุดนี้

ออกแบบผลงานระยะที่ 2

ภาพที่ 26 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 2
ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานระยะนี้จะสร้างองค์ประกอบที่หลากหลายมีจังหวะมากขึ้นแต่ยังคงคล้ายๆกับผลงานระยะที่ 1

ออกแบบผลงานระยะที่ 3

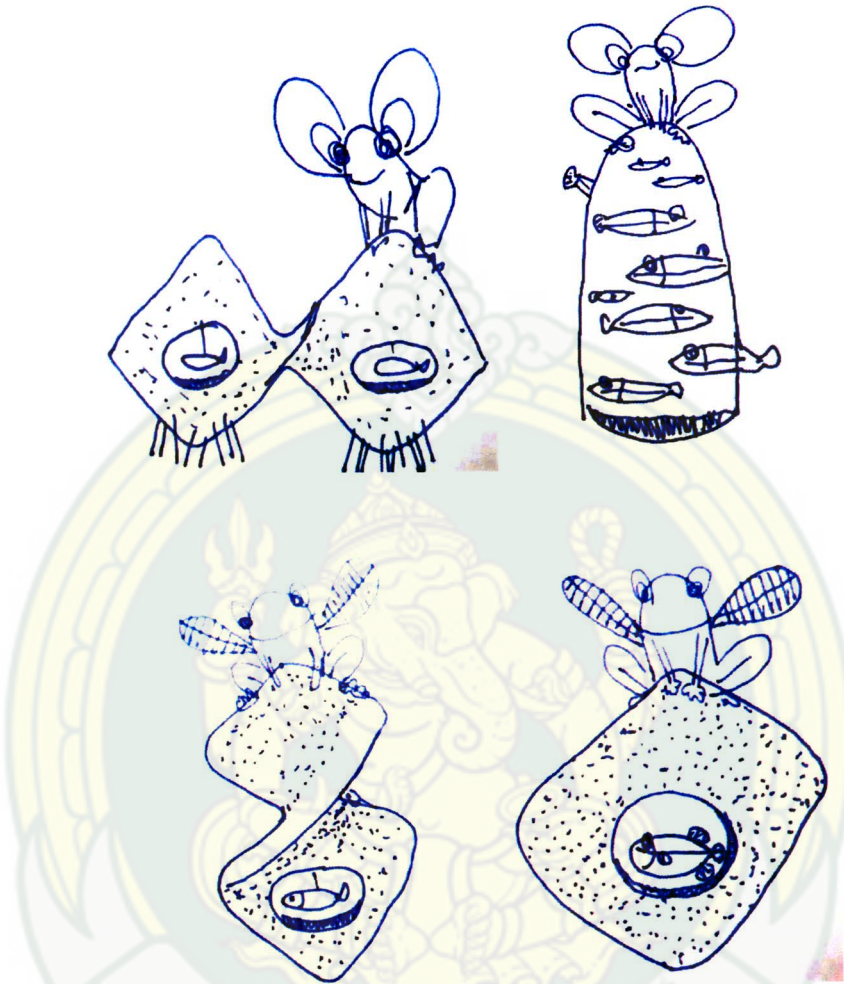

ภาพที่ 27: ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 3

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานระยะนี้ผู้วิจัยเลือกทำกบให้มีขนาดใหญ่ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในเนื้อหาเรื่องราวที่ใช้ในการสอนลูก

ออกแบบผลงานระยะที่ 4

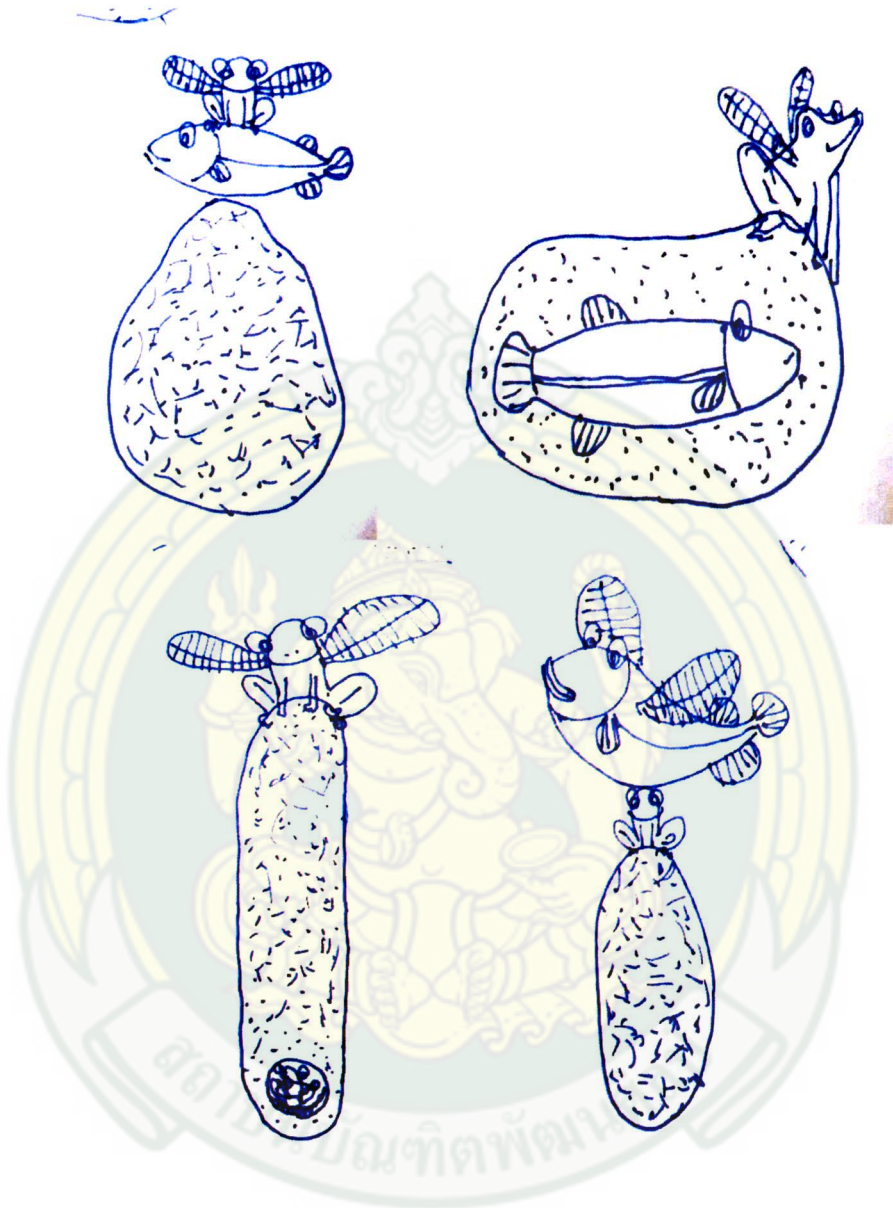

ภาพที่ 28 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 4

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานคล้ายกับระยะที่ 3 คือตัวกบที่มีหูที่ใหญ่

ออกแบบผลงานระยะที่ 5

ภาพที่ 29 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 5

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานระยะนี้เริ่มทดลองสร้างสรรค์ในแนวตั้งเพื่อต้องการให้เกิดจุดเด่นที่ชัดเจนขึ้น

ออกแบบผลงานระยะที่ 6

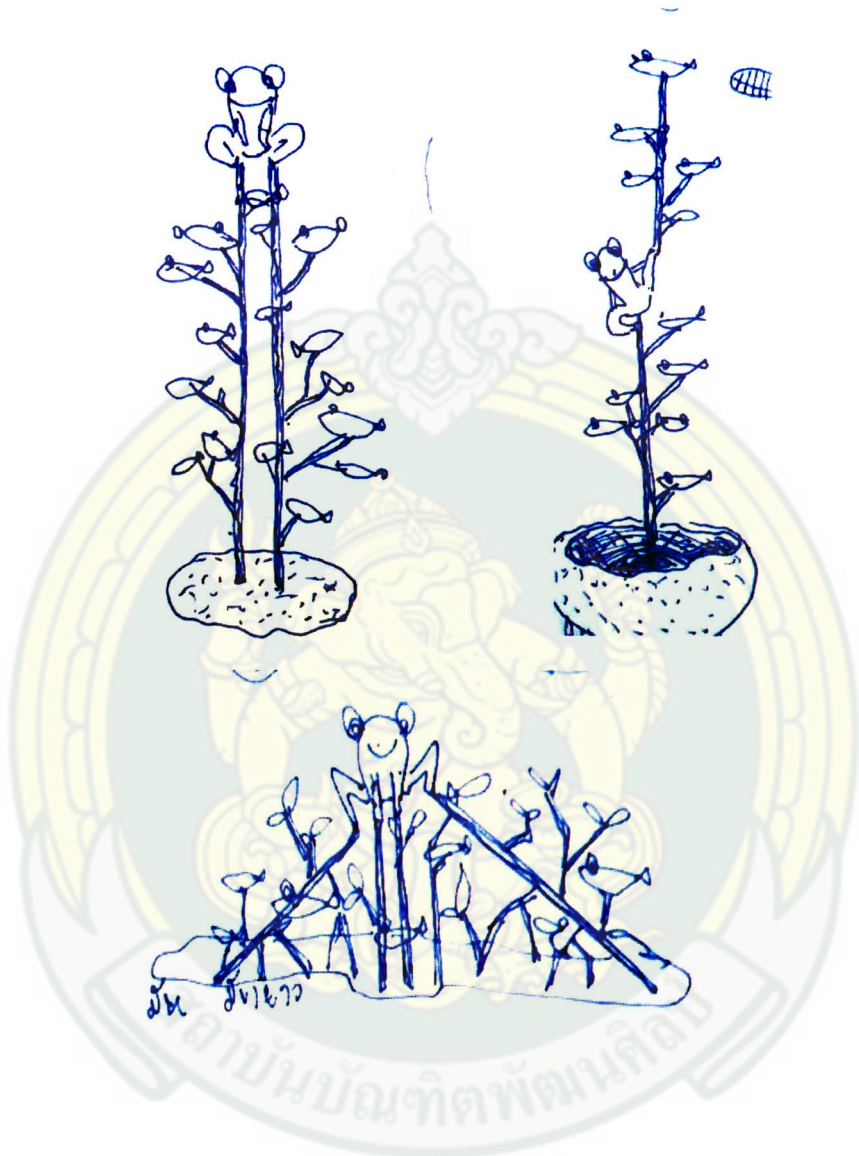

ภาพที่ 30 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 6

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานระยะนี้ใช้วิธีการเจาะรูเพื่อให้มีอากาศไหลเข้าออกไม่อึดอัดส่งผลต่อความรู้สึก

ออกแบบผลงานระยะที่ 7

ภาพที่ 31 : ผลงานออกแบบผลงานระยะที่ 7

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานชุดนี้เป็นการนำหลักมาใช้เป็นตัวหลักเพราะต้องการเส้นที่เยอะมาร่วมกับตัวกบ ทำให้รู้สึกถึงวิถีชีวิตในธรรมชาติจริงๆ

หลังจากที่ทำการออกแบบชิ้นงานแล้วผู้วิจัยได้เลือกผลงานโดยการสอบถามลูกชายเพื่อให้เกิดส่วนร่วมในการทำงานครั้งนี้ และลงมือปั้นกันเลย

ภาพที่ 32 : ร่วมมือร่วมใจการสร้างสรรค์ผลงาน
ที่มา : ผู้วิจัย

ในการทำงานจะปล่อยให้ลูกได้มีความอิสระ แม้บางครั้งก็ไม่เข้าใจในผลงานที่ออกมาแต่ลองสอบถามถึงได้เข้าใจในแนวคิดความรู้สึกของชิ้นงาน บางครั้งเกินความคาดหมาย ทำให้รู้สึกถึงจินตนาการ

ลงมือปฏิบัติการปั้น

ภาพที่ 33 : ร่วมมือร่วมใจการสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มา : ผู้วิจัย

ลูกชายลงมือปั้นสัตว์น้ำได้ทั้งทะเลที่เป็นเพื่อนกับเตาและปลาฉลาม มีทั้งปลาฉลาม กูทะเล ปลาการ์ตูน หอย ปลาอื่นๆ เป็นการถ่ายทอดจินตนาการตามแบบฉบับของลูกชาย ผู้วิจัยให้อิสระทางความคิด และรูปทรง ผลงานทุกชิ้นที่ลูกชายปั้นเขาสามารถอธิบายและบอกว่าเป็นสัตว์น้ำอะไร ชนิดไหน

ลงมือปฏิบัติการระบายสี

ภาพที่ 34 : ระบายสีผลงาน

ที่มา : ผู้วิจัย

การระบายสีของลูกมีความอิสระมาก มีมีขอบเขต สีสันไม่กำหนดทิศทาง แต่งแต้มตามจินตนาการ เป็นการลงสีที่อิสระ อยากรบายสีอะไร ตรงไหน ก็ทำตามจินตนาการ อันเป็นสิ่งที่ดี สีที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ เป็นสีได้เคลือบสำหรับงานเขียนทางเครื่องเคลือบดินเผา สีชนิดนี้สามารถทนไฟสูง ซึ่งหลังจากนี้ผู้วิจัยจะ นำผลงานของลูกชายไปทำการชุบน้ำยาเคลือบก่อนนำไปเผาที่อุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียส

ลงมือปฏิบัติงานปั้นโดยผู้วิจัย

ภาพที่ 35 : งานปั้น
ที่มา : ผู้วิจัย

งานปั้นชุดนี้จะปั้นออกมาในลักษณะที่เหมือนจริงตามเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผู้วิจัย

โครงสร้างชิ้นงาน

ภาพที่ 36 : โครงสร้างชิ้นงาน

ที่มา : ผู้วิจัย

รูปแบบโครงสร้างชิ้นงานที่ผู้วิจัยเลือกนำมาใช้ในการทำงานวิจัยชุดนี้

โครงสร้างเหล็ก

ภาพที่ 37 : การเชื่อมโครงสร้างเหล็ก

ที่มา : ผู้วิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีการเชื่อมเหล็กเป็นโครงสร้างชิ้นงาน โดยการวางรูปแบบและองค์ประกอบของชิ้นงานตามแบบที่ร่างไว้ ก่อนนำไปประกอบกับชิ้นงานต่อไป

ชิ้นงานก่อนและหลังเผา

ภาพที่ 38 : ชิ้นงานก่อนเผาและหลังเผา

ที่มา : ผู้วิจัย

ชิ้นงานที่นำมาชุบน้ำยาเคลือบก่อนนำเข้าเผาเคลือบที่อุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียส ภาพล่างเป็นชิ้นงานที่ผ่านขั้นตอนการเผาเคลือบที่อุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียสมาแล้ว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลจากการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองและพัฒนารูปแบบผลงานจากแนวคิดที่ได้รับจากคำสอนพ่อสู่ลูก ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของชิ้นงานเพื่อสื่อให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ โดยแยกเป็นส่วน รายละเอียดหรือมุมต่างๆของชิ้นงาน การวิเคราะห์โครงสร้าง และงานสำเร็จสมบูรณ์

ผลงานชุดที่ 1 คนละไม้คนละมือ

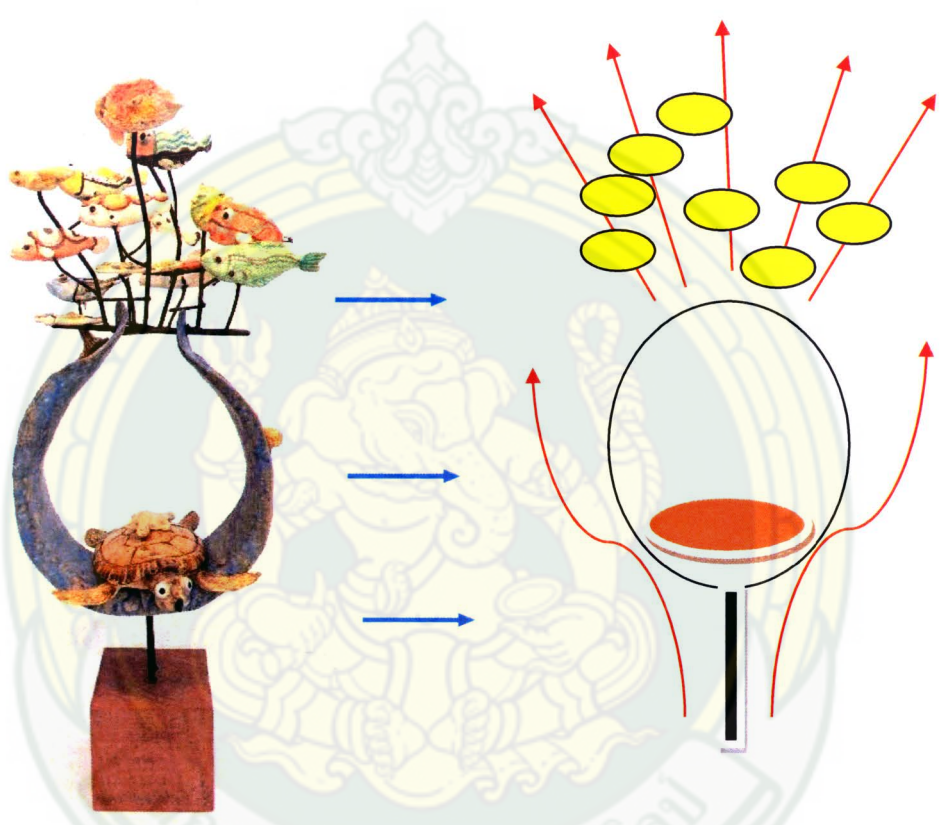

ภาพที่ 39 : รายละเอียดของชิ้นงาน

ที่มา : ผู้วิจัย

วิเคราะห์โครงสร้างรูปทรงผลงานชุดที่ 1 คนละไม้คนละมือ

แนวความคิดของผลงานชุดนี้ คือ ผู้วิจัยต้องการสอนลูกให้เห็นถึงความสำคัญการช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อนๆและคนรอบข้าง การใส่ใจ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นหลักคุณธรรมที่คนเราพึงมีในตัว ทุกครั้งที่มีโอกาสช่วยเราต้องช่วย

ภาพที่ 40 : การวิเคราะห์โครงสร้างรูปทรงผลงานชุดที่ 1 คนละไม้คนละมือ
ที่มา : ผู้วิจัย

โครงสร้างชิ้นงานอยู่ในลักษณะวงกลมปลายเปิด ผู้วิจัยใช้แทนลักษณะของถุงพลาสติก ส่วนด้านบนใช้เหล็กแทนเชือกที่ผูกปลาต้องการดึงให้เต่าออกจากถุง

การวิเคราะห์ทางทัศนธาตุ

เส้น (Line)

เส้นที่นำมาใช้ คือ เส้นโค้งเป็นวงกลมและเส้นไปตามทิศทางพุ่งขึ้นด้านบนเพื่อต้องการสื่อถึงการทะยานไป พุ่งออกขณะเดียวการลักษณะของเส้นจะมีการเคลื่อนไหว แสดงให้เห็นถึงการรวมพลังพร้อมที่จะขึ้นสู่ด้านบน

สี(color)

สีที่นำมาใช้จะเป็นสีที่สดใส เพราะผู้วิจัยต้องการให้เกิดความสนุกสนาน

รูปทรง (Shape)

รูปทรงโครงสร้างตัดทอนมาจากถุงพลาสติก ลักษณะที่ถูกห่อหุ้มสิ่งของไว้ด้านใน ซึ่งตรงกับแนวคิดว่าการต้องการความช่วยเหลือสิ่งมีชีวิตที่ติดอยู่กับถุง

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวที่นำมาใช้ในงานชุดนี้ผู้วิจัยได้เลือกนํายาเคลือบที่มีความพิเศษ คือมีการไหลตัวของเคลือบทำให้มีลักษณะเหมือนเส้นน้ำที่ไหลผ่าน ในส่วนของตัวสัตว์ผู้วิจัยใช้พื้นผิวที่สร้างขึ้นและลวดลายที่ศึกษาจากของจริงในธรรมชาติ

องค์ประกอบ (Composition)

องค์ประกอบภาพของงานชิ้นนี้ กำหนดให้จุดสนใจของภาพอยู่บริเวณด้านบนของรูปทรง มีเส้นที่มีความเคลื่อนไหว ประกอบกับสีที่สะดุดตา ในขณะเดียวกันลักษณะโครงสร้างของชิ้นงานจะมีความสมดุลแบบสมมาตร มีสีและพื้นผิวที่ทำให้เกิดความงาม

ผลงานสำเร็จชิ้นที่ 1 คนละไม้คนละมือ

ภาพที่ 41 : ผลงานสำเร็จชิ้นที่ 1 คนละไม้คนละมือ

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลงานชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน

รายละเอียดของผลงานชุดที่ 2 มีการจัดการด้วยวิธีใช้อีพ็อกซีมาติดชิ้นงานกับเหล็กตามแบบร่างที่ออกแบบไว้ พร้อมให้ลูกชายช่วยดูว่าชิ้นงานที่ปั้นไว้ควรวางตำแหน่งใด การจัดวางตำแหน่งจะอยู่ในลักษณะกระจายทั่วทั้งชิ้นงาน บางชิ้นสามารถเคลื่อนไหวได้ เพราะผู้วิจัยใช้เชือกเอ็นผูกเพื่อต้องการให้ชิ้นงานดูมีชีวิต

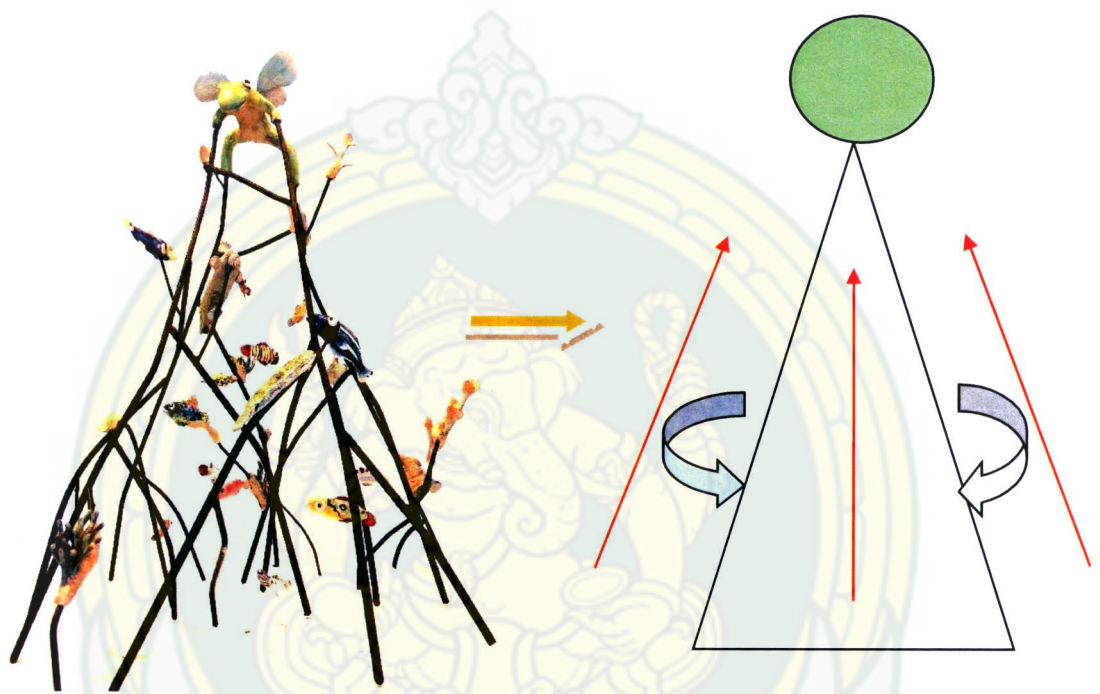

ภาพที่ 42 : รายละเอียดของชิ้นงานชิ้นที่ 2

ที่มา : ผู้วิจัย

วิเคราะห์โครงสร้างรูปทรงผลงานชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน

แนวความคิดของผลงานชุดนี้ คือ ผู้วิจัยต้องการสอนลูกให้เห็นคุณค่าและความสำคัญในตัวเองโดยไม่จำเป็นต้องไปเปรียบเทียบกับคนอื่น เพราะสภาพทางครอบครัว สิ่งแวดล้อมตลอดจนวิถีชีวิตของคนเราแต่ละคนไม่เหมือนกัน ดังนั้นคนเราจึงไม่จำเป็นต้องมีทุกอย่างเหมือนคนอื่น

ภาพที่ 43 : การวิเคราะห์โครงสร้างรูปทรงผลงานชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน
ที่มา : ผู้วิจัย

โครงสร้างหลักของงานชิ้นนี้ผู้วิจัยได้นำลักษณะรูปแบบของต้นโกงกางที่ขึ้นตามป่าชายเลนมาใช้เพื่อให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำชั้นเยี่ยม

ชิ้นงานสามารถมองเห็นได้รอบด้านมีการถ่ายเทอากาศให้เคลื่อนไหวตามช่องว่าง และการนำชิ้นงานที่สามารถเคลื่อนไหวได้มาเป็นตัวช่วยให้ชิ้นงานสมบูรณ์ขึ้น

การวิเคราะห์ทางทัศนธาตุ

เส้น (Line)

เส้นที่นำมาใช้ คือ เส้นโค้งเป็นวงกลมและเส้นไปตามทิศทางพุ่งขึ้นด้านบนเพื่อต้องการสื่อถึงความงาม การเติบโต ความดีงาม

สี (color)

สีที่นำมาใช้จะเป็นสีที่สดใส เพราะผู้วิจัยต้องการให้เกิดความสนุกสนาน

รูปทรง (Shape)

รูปทรงโครงสร้างตัดทอนมาจากต้นไม้โกงกาง ลักษณะแผ่กิ่งก้านสาขาของราก ซึ่งตรงกับแนวคิดว่าการต้องการความอิสระและเป็นธรรมชาติ ขณะเดียวกันตัวพระเอกที่เป็นกบมีปีกโดยปกติกบจะไม่มีปีกแต่ผลงานชิ้นนี้ผู้วิจัยต้องการสื่อให้เห็นถึงสิ่งที่ไม่เคยมีในธรรมชาติแต่กลับมีเปรียบเหมือนคนเราที่อยากมีอยากได้เหมือนคนอื่น

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวที่นำมาใช้ในงานชุดนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้ความเรียบด้านของเหล็กมีเป็นสื่อเพราะไม่ต้องการให้พื้นผิวมาเป็นจุดเด่น ในส่วนของตัวสัตว์ผู้วิจัยใช้พื้นผิวที่สร้างขึ้นและลวดลายที่ศึกษาจากของจริงในธรรมชาติ

องค์ประกอบ (Composition)

องค์ประกอบภาพของงานชิ้นนี้ กำหนดให้จุดเด่นของภาพอยู่บริเวณด้านบนมีขนาดของตัวงานปั้นที่ใหญ่กว่าชิ้นอื่น โดยรวมชิ้นงานจะมีความสมดุลแบบสมมาตร มีสีและพื้นผิวที่ทำให้เกิดความงาม

ผลงานสำเร็จชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน

ภาพที่ 44 : ผลงานสำเร็จชิ้นที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน

ที่มา : ผู้วิจัย

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

หลังจากได้ทำงานวิจัยร่วมกับการทำงานระหว่างผู้วิจัยและลูกโดยใช้วิธีการเล่าเรื่องผ่านตัวละครต่างๆ เพื่อให้ถ่ายทอดความเข้าใจของลูก ทั้งนี้การทำงานวิจัยชุดนี้ได้ชี้งานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจากคำพ่อสอนสู่ลูก ผลจากการทำงานชุดนี้ได้ชี้งานที่มีคุณค่าทางด้านจิตใจการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของลูก ก่อให้เกิดความรัก, ความอบอุ่นและความผูกพันและที่สำคัญคือ การปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม ให้ลูกเพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิตในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

- ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

การทำวิจัยครั้งนี้ในการทำงานช่วงระยะเวลาแรกๆจะดำเนินการไปได้อย่างราบรื่น เพราะชิ้นงานจะมีขนาดเล็ก แต่จะมีปัญหาและอุปสรรคตรงลูกชายกับการให้ความร่วมมือ เพราะยังเป็นช่วงวัยเด็กจึงมีเล่นบ้างงอแงบ้างตามประสาเด็ก สิ่งนี้เหนือการควบคุม ต่อมาระยะหลังเริ่มเจอปัญหาพิษโควิด 19 ยิ่งทำให้การทำงานล่าช้า กอปรกับการสำรองดินสำหรับใช้ในการขึ้นชิ้นงานไม่เพียงพอ จึงทำให้การทำงานเกิดความล่าช้า

แนวทางในการแก้ปัญหา การทำงานร่วมกับเด็กต้องอาศัยความเข้าใจในบริบทของเด็ก ไม่ควรตั้งเป้าไว้สูงหรือคาดหวังว่าเด็กจะทำตาม แต่ให้ใช้จิตวิทยาและสมาธิในการจัดการ เช่น การชวนคุยเรื่องที่เขาสนใจ และชอบเมื่อเริ่มมีปฏิสัมพันธ์แล้วค่อยๆป้อนข้อมูลที่เราต้องการให้เขาทำตามสิ่งที่เราต้องการ หรือแม้แต่การให้ทำในสิ่งที่เขาทำแล้วมีความสุข เราก็ปล่อยอิสระให้เขาก่อนจะเชื่อมโยงเข้าสู่แนวทางการทำงานของเรา

ในส่วนของโรคภัยไข้เจ็บเป็นสิ่งที่ยากต่อการควบคุม เพราะฉะนั้นการวางแผนการทำงานควรรวบรัด กระชับให้เร็วที่สุดเพื่อป้องกันเหตุและปัจจัยที่มองไม่เห็นอย่างโรคโควิด 19 หรือแม้ในอนาคตอาจเกิดโรคใหม่ๆ

ส่วนเรื่องวัตถุดิบที่ต้องนำมาใช้ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก ตัวอย่างการทำงานครั้งนี้เห็นได้ชัดเจนว่าผู้วิจัยมองข้ามผ่านสิ่งเหล่านี้จึงทำให้เกิดปัญหา เราจึงไม่ควรคาดหวังว่าจะหาเมื่อไหร่ก็ได้ แต่จงเตรียมเก็บเป็นสต็อกไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน

- ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีแนวคิดที่ต้องการต่อยอดแนวทางการทำวิจัยต่อไป คือ การนำองค์ความรู้ครั้งนี้ไปเผยแพร่หรือการนำไปใช้โดยให้คนทั่วไปที่สนใจนำไปใช้เป็นแนวทางในการสอนลูกหรือคนใกล้ชิด

ผู้วิจัยมีแนวคิดที่ต้องการนำเสนองานวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. การให้คนอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการทำงานวิจัยภายใต้แนวคิดที่สอนลูกให้รู้จักคุณธรรม จริยธรรม
2. การวางรูปแบบงานครั้งต่อไป ถ้าทำงานลักษณะนี้ควรมีการวางจุดเริ่มต้นและดำเนินเรื่องตลอดจนถึงจนสรุปส่งท้าย

บรรณานุกรม

- ณัฐรัตน์ ปภาวสิทธิ์.2549.โลกของสัตว์น้ำ1.บริษัท ไมเนอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน).
- ดุขฎิ บริพัตร ณ อยู่ธยา,หม่อม.2555.เก่งด้วย ดีด้วย ช่วยอย่างไร.สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร.
- _____.2558.คำถามสารพันสร้างสรรคปัญญา.สำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยวศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร.
- _____.2558.เพลินคิด พลอยฝัน.สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยวศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร.
- _____.2558.ฟังให้ดี คิดให้ได้ เขียวสองล่องหน.สำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยวศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร.
- ประสาน สร้อยหรีด.2546.สารานุกรมสำหรับเยาวชน โลกของสิ่งมีชีวิต.บริษัทนามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด.
- ปรีดา ปัญญาจันทร์.2549.พระจันทร์อยากมีเพื่อน.สำนักพิมพ์อัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- โชคชัย อัครวินชัย.2546.สารานุกรมสำหรับเยาวชน โลกของเรา.บริษัทนามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด.
- ทวี พรหมพฤษ. 2523.วิชาเครื่องเคลือบดินเผาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- พรอนงค์ นิยมค้า.2548.อาบน้ำสนุกจัง.สำนักพิมพ์อัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด(มหาชน).
- ไพจิตร อังศิริวัฒน์.2552.ตำหนิเซรามิกและแนวทางแก้ไข. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- _____. 2541.เนื้อดินเซรามิก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- _____. 2547.รวมสูตรเคลือบเซรามิกส์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- เวนิช สุวรรณโมลี.2537.(เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ๓๖๕ ๒๐๑ เทคนิคการตกแต่ง. อัดสำเนา)
- สัญญาวิ สายบัว.ชุดปั้นปัญญาเด็กทำไมทำอะไร. ศิลปะรอบตัวเรา.บริษัท ไมเนอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน).
- อัจฉรา ไส้ศัตรูไกล.2547.ชุดปั้นปัญญาเด็กทำไมทำอะไร. โลกของสัตว์.บริษัท ไมเนอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน).
- โอภาส นุชนิยม.2561.(เอกสารประกอบการสอนรายวิชา107-22003 เทคนิคในการสร้างสรรค์งานเครื่องปั้นดินเผา.อัดสำเนา)
- Atkin,Jacqui. 2009.250 Tips,Techniques and Trade Secrets for Potters. China: Printed by 1010 Printing International.
- Cosentino,Peter.1990.The Encyclopedia Of Pottery Techniques. China: Printed by Leefung-Asco Printers Ltd.

Gemma Fletcher.2008.SHARKS and other creatures of the deep. Dorling Kindersley Limited A Penguin Company.

Jeff Zamek. 2009. **The Potter's Studio Clay & Glaze Handbook** .Printed in Singapore.

Josie Warshaw. 2007.**The Complete Practical Potter**.China.

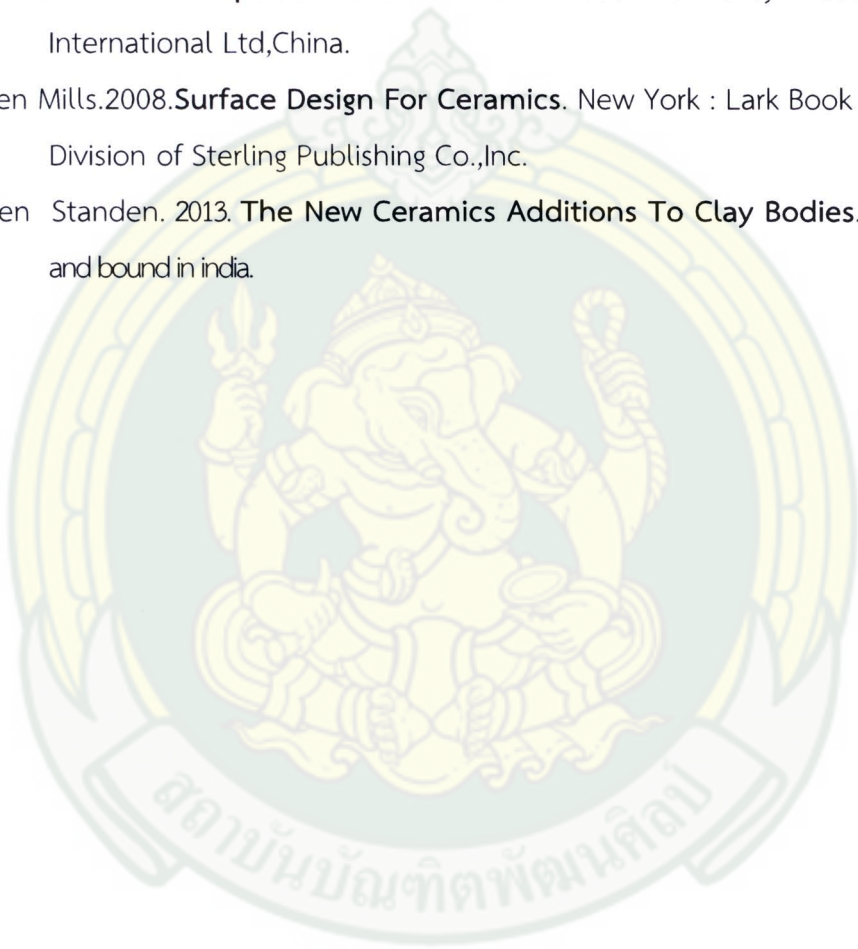
Kathy Triplett. 1997. **Handbuilt Ceramics**.New York/London : Lark Book , A Division of Sterling Publishing Co.,Inc.

Mattison,Steve.2003.**The Complete Potter. Singapore** : Standard Industries.

Marylin Scott. 2007.**The potter's Bible**. China : Printed in china by Midas Printing International Ltd,China.

Maureen Mills.2008.**Surface Design For Ceramics**. New York : Lark Book ,A Division of Sterling Publishing Co.,Inc.

Kathleen Standen. 2013. **The New Ceramics Additions To Clay Bodies**. India : printed and bound in india.

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการทำงาน

เตรียมจัดแสดงผลงานนิทรรศการ ณ หอศิลป์วังหน้า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

นำเสนอผลงานในรูปแบบนิทรรศการ ณ หอศิลป์วังหน้า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

บทความลงแพร่ทางarts and Design Exhibition 2021

ภาคผนวก ข

บทความลงเผยแพร่ทางออนไลน์ International Visual Arts and Design Exhibition 2021

ประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจากคำสอนพ่อสู่ลูก

Bedtime Ceramic Sculpture Tales to share with my son

ผู้ช่วยศาสตราจารย์โอภาส นุชนิยม

Assistant Professor Opas Nuchniyom

1/28 หมู่บ้านไดมอนด์ วิลล์ หมู่ 2 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล

จังหวัดนครปฐม 73170

1/28 Diamond Vill moo 2 Salaya, Phutthamonthon district,

NakhonPathom, 73170, Thailand

COLLEGE OF FINE ARTS BUNDITPATANASILPA INSTITUTE

Opas7065@gmail.com

บทคัดย่อ

การสร้างความรู้และการปลูกจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม มีประโยชน์และมีความสำคัญต่อลูก เพราะเป็นการสร้างรากฐานอันดีงามให้ลูกเพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิต

ผู้เขียนเห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัวที่ต้องมีการปูพื้นฐานคุณธรรมจริยธรรม อันเป็นสิ่งสำคัญต่อการใช้ชีวิต การฟัง การอ่าน การเขียน ตลอดจนการกำหนดกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญเพราะการสร้างกิจกรรมจะก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีงามต่อครอบครัว ทั้งนี้เป็นการสร้างเกราะป้องกันที่ดีให้กับสังคม จึงได้นำเสนอเรื่องราวผ่านผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจากคำสอนพ่อสู่ลูก โดยการนำเรื่องเล่าให้ลูกฟังก่อนนอนจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ คนไม้คนละมือ และ คนเราไม่เหมือนกัน มาถ่ายทอดเป็นงาน 3 มิติ เริ่มจากการให้ลูกฟังเรื่องราวที่พูดคุย ลงมือร่างแบบ 2 มิติ แล้วปั้นดินเป็นชิ้นงาน จากนั้นนำไปผ่านขั้นตอนการเผาที่อุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียสและเผาเคลือบที่อุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียส นำมาประกอบเป็นชิ้นงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา

ผลจากการทำงานชุดนี้ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกันกับลูก ได้ชิ้นงานที่มีคุณค่าทางด้านจิตใจการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของลูก ก่อให้เกิดความรัก,ความอบอุ่นและความผูกพันและที่สำคัญคือ การปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม ให้ลูกเพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิตในอนาคต

คำสำคัญ : คำสอนพ่อสู่ลูก

Abstract

Building of knowledge and cultivating conscience, justice, virtue is beneficial and important to children because they are good foundations leading to good lifestyle.

The author realizes the significance of the family institution which requires the foundation of ethics which is important to lifestyle of children. Listening, reading, writing and specifying activities are important because creating activities would create good interaction to family. This is to create a good protection to society, so the story is told through the sculpting work of ceramic from teaching of the father to his children. 2 bed-time stories including Kon La Mai Kon La Meu and Kon Rao Mai Muan Kan are used to create 3-dimentional work. First, let the children listen to the stories and then draft 2-dimension model and then sculpt them into work piece. Then put them through raw burning at 800 Celsius degrees and glaze burning at 1200 Celsius degree and assembly them into ceramics.

The result from this children-participated work is the workpiece with spiritual value in participation and opinions of the children. This causes love, warmth and bond and the most important thing is to grow ethical conscience to the children so that it can be used in their lives in the future.

Keywords: Tales to share with my son

1.ความสำคัญหรือความเป็นมาของปัญหา

การปลูกจิตสำนึกเพื่อให้ลูกได้นำพาไปสู่การดำเนินชีวิตในอนาคตลูก กระบวนการในการเสริมสร้างความรู้มีหลากหลายวิธี ได้แก่ การฟัง การอ่าน การเขียน ตลอดจนการลงมือปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเครื่องมือในการนำชี้นำให้ลูกได้คิด วิเคราะห์และเสริมสร้างจินตนาการ เทคนิคและวิธีการใช้จะขึ้นอยู่กับทักษะของครอบครัวนั้นๆ บางครอบครัวอาจใช้วิธีการพูดคุยเล่าเรื่องราวที่สนุกสนานและชวนตื่นเต้น บางครอบครัวอาจใช้วิธีการเล่าจากหนังสือนิทาน บางครอบครัวอาจใช้วิธีการเขียนเพื่อให้ลูกได้เข้าใจ บางครอบครัวใช้วิธีการลงมือปฏิบัติจริงเป็นการทำตัวอย่างพฤติกรรมที่ดีให้ลูกเห็นจนเกิดความคุ้นชิน

การเล่าเรื่องราวหรือการพูดคุยมีประโยชน์มากและมีความสำคัญต่อลูกเพราะลูกจะเป็นวัยที่มีจินตนาการสูง เด็กๆทุกคนมักจะชื่นชอบการฟัง การใช้ภาพหรือการเล่าโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆมาประกอบหุ่นหรือการใช้คนแสดงบทบาทลีลาเป็นไปตามเนื้อเรื่องของการเล่าเรื่องราวนั้นๆ การเล่าหรือการพูดคุยจะทำ

ให้เด็กมีใจจดจ่อกับการฟังเรื่องราวที่สนุกสนานและตื่นเต้นรวมไปถึงการเสริมสร้างจินตนาการไปพร้อมกับการฟัง การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์เป็นอีกวิธีหนึ่งที่เป็นตัวเชื่อมโยงกันระหว่างเนื้อหาที่ใช้เล่ากับตัวละครนั้นๆ ซึ่งทำให้เด็กๆสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นขณะเดียวกันก็จะเป็นกระตุ้นให้อยากติดตามเนื้อหาเรื่องราวจนจบ วัสดุอุปกรณ์ที่จะนำมาประกอบในการเล่าเรื่องราวมียากหลายขึ้นอยู่กับทางเลือกนำมาใช้ เช่น ไม้ กิ่งไม้ ผ้า กระดาษ เชือก เป็นต้น อุปกรณ์เหล่านี้ยังเสริมสร้างจินตนาการช่วยกระตุ้นให้ลูกได้มีส่วนร่วมในการดำเนินเรื่องเล่า เกิดความสัมพันธ์และความผูกพันที่ดีต่อครอบครัวตลอดจนเป็นการสร้างเกราะป้องกันอันดีให้สังคม

ผู้เขียนเล็งเห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัวเป็นอันดับแรก การปูพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม เป็นสิ่งที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตลูก เพราะการส่งเสริมคุณธรรมจะช่วยให้ลูกมีความสุขและมองโลกในแง่ดี

ผู้เขียนมีแนวคิดที่ต้องการนำเสนอเรื่องราวจากคำสอนพ่อสู่ลูกในรูปแบบผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา โดยใช้วิธีการนำเรื่องราวจากการเล่าให้ลูกฟังก่อนนอนซึ่งเป็นเรื่องราวที่มาจากความประทับใจโดยการเลือกตัวละครพวกสัตว์ชนิดต่างๆมาสร้างเป็นเรื่องราวพร้อมบรรยายถึงบรรยากาศรอบๆให้ชวนติดตาม น่าสนใจ เนื้อหาเรื่องราวจะสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม เพราะผู้วิจัยต้องการปลูกฝังให้กับลูก ขณะที่ลูกฟังลูกจะสร้างภาพคลั่งความคิดในสมองซึ่งจะเชื่อมโยงเข้าสู่จินตนาการหลังจากนั้นจะให้ลูกมาร่วมกันถ่ายทอดผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา โดยนำเรื่องราวบรรยากาศของเรื่องเล่าจากคำสอนพ่อสู่ลูก ก่อให้เกิดเรื่องราวความรักความผูกพันระหว่างพ่อกับลูก

2. แนวคิดที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ผู้เขียนได้นำเนื้อหาเรื่องราวที่ใช้ในการสอนลูกก่อนนอน โดยใช้วิธีสร้างตัวละครในเนื้อเรื่องที่มีความประทับใจ มาดำเนินเรื่องสอดแทรกแง่คิดคุณธรรม จริยธรรม สอนเรื่องการทำความดี จากนั้นจะนำคำสอนมาแทนค่าเป็นงานสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา โดยใช้วิธีการทำงานร่วมกันกับลูกให้ลูกได้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ ก่อให้เกิดความรักความผูกพันกันระหว่างพ่อลูก

ผู้เขียนได้ศึกษาหลักจิตวิทยาเพื่อนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ จิตวิทยากับการรับรู้ หมายถึง การแปลความหมายเกี่ยวกับการสัมผัส โดยเริ่มจากการสัมผัสจากสิ่งรอบข้าง ที่มากระทบกับอวัยวะของร่างกายมนุษย์ และส่งผลไปถึงสมอง จากนั้นสมองจะเป็นตัวทำการสั่งการเพื่อให้ร่างกายของเรานั้นทำตามกระบวนการของการรับรู้ คือ เป็นกระบวนการเข้าใจ ถึงความเข้าใจ ความนึกคิด การรู้สึก ความจำ และการเรียนรู้ กระบวนการรับรู้จะแบ่งออกเป็นลักษณะนี้ **Sensing —> Memory —> Learning —> Decision making** และกระบวนการรับรู้เริ่มขึ้นมาดังต่อไปนี้ สิ่งที่อยู่รอบตัว สิ่งเร้า สัตว์ หรือสิ่งของ ทำให้เกิดสิ่งที่เรียกว่า การสัมผัส การแปลสัมผัส จะเกิดขึ้นภายใต้คำสั่งของสมอง ทำให้เกิดการกระทำบางอย่างขึ้นมาในขณะที่สองนั้นแปลความหมาย จิตต้องมีเจตนาป้อนอยู่ ซึ่งเกิดแปลความหมาย เราก็คงทราบว่ามันคืออะไร (ที่มาของข้อมูล <http://www.washpsa.org/> สืบค้นเมื่อวันที่ 12/11/2562)

หลักการและกลไกการทำงานของจิตและการรับรู้เป็นสิ่งที่บ่งว่าร่างกายได้รับรู้และตอบสนองต่อสิ่งนั้น ซึ่งทำให้เกิดแนวทางการนำมาปรับใช้ในการทำงานชุดนี้ ผู้เขียนได้นำหลักการนี้มาใช้ในการเล่าเรื่องและสังเกตพฤติกรรมการทำงานของลูก สิ่งที่เกิดขึ้นน่าสนใจมากเพราะลูกมีการตอบสนองด้วยวิธีการแปรค่าเป็นงาน 3 มิติ ดังผลงานในลำดับต่อไป

3. กระบวนการในการสร้างสรรค์

ผู้เขียนได้กำหนดขอบเขตการทำงานจำนวน 2 ชุด

ชุดที่ 1 คนไม้คนละมือ

ส่วนเนื้อหา เรื่องราวที่มีความรักความอบอุ่นจากตัวละคร คือ มีเต่าชราตัวใหญ่ว่ายน้ำด้วยอาการหมดแรงและใกล้ตาย เต่าชรากินถุงพลาสติกซึ่งมันเข้าใจผิดคิดว่านั้นคือแมงกะพรุนอาหารอันโอชะที่มันชอบแต่มันก็ต้องพบกับความผิดหวังจนกลายเป็นความน่ากลัวเพราะถุงใส่ของเจ้ากรรมไบนั่นมันติดที่คอและแขนของมัน จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการว่ายน้ำจนมันเริ่มหมดแรงว่ายน้ำไม่ไหวและใกล้ตาย เมื่อเพื่อนทราบถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นจึงลงความเห็นมาให้รับช่วยเต่าชราทันที พี่ปลาวาฬจึงบอกพวกเราามาช่วยกันคนละไม้คนละมือดึงถุงพลาสติกไบนั่นทันที ไม่นานถุงเจ้ากรรมไบนั่นก็หลุดออกจากการพันนาการเต่าเต่า เต่าชรายิ้มอย่างมีความสุขและขอบคุณเพื่อนๆ ทุกตัวที่ช่วยชีวิตเขา พี่ปลาวาฬบอกพี่เต่าปลอดภัยก็ดีแล้ว พร้อมทั้งกำชับเพื่อนๆ ว่าทีหลังพวกเราต้องระวังให้ดี เพราะตอนนี้ขยะที่มนุษย์ทิ้งลงในน้ำนั้นวันจะยิ่งมากขึ้น

ลูกคิดว่าเหตุการณ์นี้มันเกิดขึ้นเพราะอะไรแล้วเราควรจะทำอย่างไรดี เราควรจะทำขยะที่ไหนดี ผู้เขียนจะสอดแทรกความรักความผูกพันและความอบอุ่นของพี่ปลาวาฬและผองเพื่อนรวมถึงปลุกจิตสำนึก

ภาพที่ 1 : ถ่ายทอดเรื่องราวของผลงานชุดที่ 1 คนไม้คนละมือ

ที่มา : ผู้เขียน

ชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน

ส่วนเนื้อหา เรื่องราวที่ผู้วิจัยจะนำมาใช้สอนลูกในชุดนี้ เกิดขึ้นจากลูกชอบเปรียบตัวเองกับคนอื่นว่าทำไมเพื่อนคนนั้นว่ายน้ำเก่ง ทำไมเพื่อนคนนั้นเรียนเก่ง ทำไมเราไม่มีเก่งเหมือนเพื่อนเลย ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยคิดและหาทางออกความคิดของลูกให้ได้ จึงใช้วิธีสอนลูกโดยใช้ เรื่องราวผ่านตัวละครสัตว์ มีเจ้ากบตัวหนึ่งมันนั่งบนใกล้บริเวณหนองน้ำว่าทำไมตัวมันจึงบินไม่ได้ ทันใดนั้นเหวดาที่อยู่บนต้นไม้ก็เสกให้มันมีปีก เจ้ากบไม่รอ

ข้าจึงบินขึ้นบนท้องฟ้าอย่างรวดเร็วแต่ฉันรู้สึกว่ามันเหนียวมากอีกอย่างผิวหนังมันเริ่มแห้ง มันจึงบ่นว่าไม่
อยากมีปีกแล้ว แต่อยากมีหูใหญ่เหมือนช้างจะได้ยินเสียงได้ไกลๆ เทวดาก็เสกให้มันมีหูที่ใหญ่ แต่ฉันก็ไม่ชอบ
อีกเพราะความใหญ่ของใบหูเป็นอุปสรรคต่อการใช้ชีวิตของมัน มันจึงบ่นว่าอยากมีขาที่ยาวจะได้มองเห็นได้
ไกล เทวดาก็เสกให้มันมีขาที่ยาว แต่ด้วยขาที่ยาวทำให้มันเดินเหินไม่สะดวก มันจึงตะโกนบอกเทวดาว่า ท่าน
เทวดาฉันอยากกลับไปเป็นกบปกติเหมือนเดิม เทวดาจึงพูดขึ้นมาว่าพวกเราทุกตัวต่างก็มีดีที่แตกต่างกัน ไม่
สามารถเอามาวัดว่าใครเก่งกว่ากันได้ เราจงภูมิใจในสิ่งที่เราเป็นอยู่

ลูกคิดว่าเหตุการณ์นี้มันเกิดขึ้นเพราะอะไรแล้วเราควรทำอย่างไร จากเนื้อหาเรื่องนี้ผู้เขียนได้สอดแทรก
เรื่องการไม่ชิงดีชิงเด่น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อการใช้ชีวิตต่อไป

ภาพที่ 2 : ถ่ายทอดเรื่องราวของผลงานชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน

ที่มา : ผู้เขียน

กว่าจะได้แบบตามที่ต้องการ การทำงานกับเด็กสิ่งหนึ่งต้องเข้าใจก่อนว่าเด็ก ๆ จะมีสมาธิในการทำงาน
ไม่นาน ดังนั้นการทำงานกับเด็กต้องใช้ความอดทนค่อนข้างสูง สิ่งหนึ่งที่ผู้เขียนเลือกนำมาใช้ในการปฏิบัติ คือ
การพูดคุยเล่าเรื่องราวต่าง ๆ นานา จนสังเกตเห็นลูกเริ่มติดตามสิ่งที่เราได้เล่าหรือคุย เมื่อเขาเริ่มสนใจจะเป็น
โอกาสทันที ผู้เขียนจะหยิบกระดาษและเริ่มต้นวาดแบบตัวสัตว์ที่อยู่ในเรื่องเล่าเพื่อเป็นแรงจูงใจและเป็น
แนวทางให้เขาได้ติดตาม ช่วงนี้จะเป็นช่วงที่มีความสำคัญมากๆ เพราะเป็นช่วงเวลาที่ดีที่เราได้กอดลูกหอมลูก
และให้กำลังใจ ชื่นชมในผลงานของเขา เป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตัวเอง

หลังจากการลงมือปฏิบัติ ผู้เขียนได้สังเกตเห็นลักษณะการทำงานของลูกชาย จะมีสมาธิค่อนข้างสูง ดู
จากลายเส้นที่วาดเส้นมีความมั่นใจ

4.การวิเคราะห์ผลงาน

ผลจากการทำงาน ทั้ง 2 ชุด ผู้เขียนได้ชิ้นงานที่สำเร็จสมบูรณ์ทั้ง 2 ชุด

ผลงานชุดที่ 1 คนไม้คนละมือ

การวางองค์ประกอบของผลงานชิ้นนี้ ผู้เขียนได้นำเส้นโครงสร้างที่พุ่งสูงขึ้นด้านบนเป็นการนำสายตาให้เกิดความรู้สึกถึงขั้นจากที่ต่ำสู่ที่สูง โครงสร้างด้านล่างชิ้นงานผู้เขียนได้ตัดทอนรูปทรงมาจากถุงพลาสติกที่มีลักษณะเป็นท่อ นำเจ้าเต่าไว้ด้านในเพื่อสื่อให้เห็นว่าถุงพลาสติกที่ใหญ่กว่ากำลังกักขังหรือมีอำนาจมากกว่าเจ้าเต่า ลักษณะของรูปทรงด้านบนจะมีเส้นสีดำที่คดโค้งเอียงไปมาเพื่อแสดงถึงความเคลื่อนไหวของรูปทรง สื่อให้เห็นถึงความรัก ความสามัคคีกันสั่นของปลาที่มีความหลากหลายยิ่งทำให้รู้สึกถึงความเคลื่อนไหวของชิ้นงาน

ภาพที่ 3 : ผลงานสำเร็จชุดที่ 1 คนไม้คนละมือ

ที่มา : ผู้เขียน

ผลงานชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน

ผลงานชุดนี้ผู้เขียนนึกถึงลักษณะของต้นไม้ที่ขึ้นตามป่าชายเลน จึงได้นำเนื้อหาเรื่องราวที่ไซเล่่าให้ลูกฟังมาเป็นแรงบันดาลใจ ลักษณะองค์ประกอบของชิ้นงานจะอยู่ในโครงสร้าง 3 เหลี่ยม มีเส้นนำสายตาพุ่งขึ้นสู่ด้านบน ซึ่งเป็นจุดเด่นของเรื่องราวในชิ้นงานสีสันท่านนำมาใช้ ผู้เขียนต้องการสีสันท่านที่สดเพื่อให้เกิดความเด่นของสีและรูปทรง

ภาพที่ 4 : ผลงานสำเร็จชุดที่ 2 คนเราไม่เหมือนกัน

ที่มา : ผู้เขียน

5.สรุป

หลังจากได้ทำการวิจัยการทำงานร่วมกันระหว่างพ่อลูกโดยใช้การสั่งสอนด้วยวิธีการเล่าเรื่องผ่านตัวละครต่างๆ เพื่อให้ถ่ายทอดความเข้าใจของลูก ทั้งนี้การทำงานวิจัยชุดนี้ได้ชิ้นงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจากคำพ่อสอนสู่ลูก ผลจากการทำงานชุดนี้ได้ชิ้นงานที่มีคุณค่าทางด้านจิตใจการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของลูก ก่อให้เกิดความรัก,ความอบอุ่นและความผูกพันและที่สำคัญคือ การปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม ให้ลูกเพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิตในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- ณิฏฐารัตน์ ปภาวสิทธิ์.2549.โลกของสัตว์น้ำ1.บริษัท ไมเนอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน).
- ดุขฎี บริพัตร ณ อยุธยา,หม่อม.2555.เก่งด้วย ดีด้วย ช่วยอย่างไร.สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร.
- พรอนงค์ นิยมคำ.2548.อาบน้ำสนุกจัง.สำนักพิมพ์อัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด(มหาชน).
- เวนิช สุวรรณโมลี.(2537). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ๓๖๕ ๒๐๑ เทคนิคการตกแต่ง.(อัดสำเนา)
- อัจฉรา ไส้ศัตรูไกล.2547.ชุดปั้นปัญญาเด็กทำไมทำอะไร โลกของสัตว์.บริษัท ไมเนอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน).
- โอภาส นุชนิยม.2561.(เอกสารประกอบการสอนรายวิชา107-22003 เทคนิคในการสร้างสรรค์งาน
เครื่องปั้นดินเผา.อัดสำเนา)
- Atkin,Jacqui. 2009.250 Tips,Techniques and Trade Secrets for Potters. China: Printed by
1010 Printing International.
- Cosentino,Peter.1990.The Encyclopedia Of Pottery Techniques. China: Printed by
Leefung-Asco Printers Ltd.

ประวัติ

ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์โอภาส นุชนิยม

ปีเกิด 1 สิงหาคม พ.ศ. 2519 จังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่อยู่ 1/28 หมู่บ้านไคมอนด์ วิลล์ หมู่ 2 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

E: mail opas7065@gmail.com

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2541 - ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พ.ศ. 2549 - ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. 2541 Designer Ceramics PN Candle and Ceramics Ltd.
- พ.ศ. 2545 Designer Ceramics Universal Business Ltd.
- พ.ศ. 2546 ครูสอนศิลปะเด็กโรงเรียนอนุบาลโชคชัยครุเกียะ
- พ.ศ. 2548 นักออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP (2005-2006)
- พ.ศ. 2550- ปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา ภาควิชาศิลปกรรม คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ผลงานทางวิชาการ

- พ.ศ. 2557 งานวิจัย เรื่อง....โครงการพัฒนาส่วนผสมเนื้อดินปั้นจากแหล่งดินนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เผาที่อุณหภูมิ ๑,๒๐๐ องศาเซลเซียส
- พ.ศ. 2558 งานวิจัยโครงการทดลองส่วนผสมน้ำยาเคลือบกับสูตรเนื้อดินปั้นนครชัยศรี
- พ.ศ. 2559 โครงการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา หั่วข้อ
สุภาจิตไทยที่เกี่ยวกับสัตว์

- พ.ศ. 2560 โครงการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบดินเผาหัวข้อ ผลผลิตแห่งพงไพร
- พ.ศ. 2563 โครงการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจากคำสอนพ่อสู่ลูก

การแสดงผลงาน

- พ.ศ. 2560
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมไทย-เวียดนาม ประเทศเวียดนาม
 - ร่วมแสดงผลงาน หอศิลป์ARTERY GALLERY สีลม กทม
 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมคณาจารย์ หอศิลป์ราชดำเนิน กทม.
 - ร่วมแสดงผลงาน งานวิจัยงบประมาณปี 60 ณ.หอศิลป์วังหน้า กทม.
- พ.ศ. 2561
- ร่วมแสดงผลงานที่ประเทศอินโดนีเซีย
 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมคณาจารย์คณะศิลปวิจิตร หอศิลป์กรุงเทพ กทม.
- พ.ศ.2562
- แสดงผลงานศิลปกรรมคณาจารย์คณะศิลปวิจิตร หอศิลป์แห่งชาติเจ้าฟ้า กทม.
 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมไทย-เวียดนาม ณ.หอศิลป์วังหน้า กทม.
 - ร่วมแสดงผลงานและ work shop ในโครงการ CLASS - Clay and Glass International Symposium 2019 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พ.ศ.2563
- ร่วมแสดงผลงานและ work shop ใน “2020 Silpakorn ClayWorks International Contemporary Ceramics and Wood Firing Symposium” by Department of Ceramics, the Faculty of Decorative Arts of Silpakorn University พระราชวังสนามจันทร์
 - ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการ ที่พระราชวังนารายณ์ จ.ลพบุรี

เกียรติประวัติ

- พ.ศ. 2547
- รางวัลชนะเลิศการขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน งานมหกรรมเครื่องปั้นดินเผา 4 ภาค ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบพระชนมพรรษา มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม
- พ.ศ. 2548
- รางวัลชมเชย การออกแบบผลิตภัณฑ์ OTOP DESIGNER AWARD 2005
- พ.ศ. 2549
- ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยวิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พ.ศ.2552
- ผู้สอนดีเด่นประจำปี2552 คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- พ.ศ. 2557
- รางวัลที่ 3 งานเซรามิค Bangkok Clay Connections